

Fremsat den 5. februar 2020 af justitsministeren (Nick Hækkerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tv-overvågning

(Styrkelse af trygheden og sikkerheden, herunder udvidelse af adgangen til tv-overvågning for private og offentlige myndigheder samt obligatorisk registrering af tv-overvågning)

§ 1

I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007, som ændret bl.a. ved lov nr. 713 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, § 1 i lov nr. 736 af 25. juni 2014 og senest ved § 1 i lov nr. 506 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter »Bestemmelsen i § 1«: », stk. 1,«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »hotel- og restaurationsvirksomheder«: », engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer,«.

3. I § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, indsættes efter »indgange«: », hvorved forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende,«.

4. I § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, indsættes efter »facader«: », hvorved forstås ydervægge, ydermure, butiksvinduer eller lignende,«.

5. § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, affattes således:

»b) arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.«

6. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 5:

»5) Tv-overvågning, der er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6.«

7. I § 2 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Politiet kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, i særlige tilfælde efter ansøgning give private tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det

er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen og kan, hvor det er relevant, være underlagt vilkår. Optagelser må alene videregives til politiet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

8. I § 2, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4.«

9. I § 2 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om adgang til tv-overvågning efter stk. 1, nr. 5.«

10. Efter § 2 b indsættes:

»§ 2 c. En kommunalbestyrelse kan efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed.

Stk. 2. Politidirektøren kan afvise, at en kommunalbestyrelse foretager tv-overvågning i medfør af stk. 1, eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og hvor der i øvrigt – ud over det i stk. 1 angivne – er et behov for at fremme trygheden.

§ 2 d. Offentlige myndigheder må foretage tv-overvågning af arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne bygningers indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Stk. 2. Politiet kan meddele offentlige myndigheder pålæg om at foretage tv-overvågning efter stk. 1. Sådanne pålæg kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter stk. 2.

§ 2 e. Private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, skal inden for rimelig tid registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Stk. 2. Private og offentlige myndigheder, der har registreret sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM), jf. stk. 1, skal inden for rimelig tid registrere væsentlige ændringer i tv-overvågningen i registret.«

11. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 2, nr. 2, og i de i § 2, nr. 4, nævnte tilfælde« til: »§ 2, stk. 1, nr. 2, og i de i § 2, stk. 1, nr. 4, nævnte tilfælde«.

12. I § 4 c, *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter »hensyn til«: »en indgivet anmeldelse om strafbart forhold,«.

13. I § 4 d, *stk. 1*, ændres »§ 2 a« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

14. I § 5, *stk. 1*, ændres »og § 3 a, stk. 1,« til: »§ 3 a, stk. 1, og § 2 e«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. Tv-overvågning efter § 2 e, stk. 1, i lov om tv-overvågning som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10, som er etableret inden lovens ikrafttræden, skal registreres i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) senest den 15. juli 2020.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Udvidet adgang til privat tv-overvågning
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
 - 2.2. Udvidet adgang til kommunal tv-overvågning
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.2.3. Den foreslåede ordning
 - 2.3. Tv-overvågning ved offentlige bygninger
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.3.3. Den foreslåede ordning
 - 2.4. Obligatorisk registrering af tv-overvågning (POLCAM)
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.4.3. Den foreslåede ordning
 - 2.5. Udvidet adgang til opbevaring af optagelser
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.5.3. Den foreslåede ordning
3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
 - 3.1. Generelt
 - 3.2. Konsekvensanalyse
4. Forholdet til EU's charter om grundlæggende rettigheder
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer mv.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen har den 10. oktober 2019 offentliggjort udspillet om tryghed og sikkerhed i det offentlige rum. Siden februar 2019 har der været en række sprængninger i hovedstadsområdet. To af disse har været rettet direkte mod offentlige bygninger – Skattestyrelsen og en lokalpolitistation på Nørrebro i København.

Regeringen ønsker at sætte hårdt ind over for kriminelle grupper, der placerer bomber i det offentlige rum eller skyder løs på offentlige gader. Det skal aldrig accepteres, at bombesprængninger eller skyderier, der spreder frygt og utryghed, bliver hverdag i Danmark.

Siden sommeren har der været en tæt dialog med myndighederne om, hvilke yderligere redskaber politiet har brug for. Dialogen er mundet ud i de 16 nye initiativer, der udgør trygheds- og sikkerhedspakken. Initiativerne falder i tre dele og omhandler øget mulighed for overvågning, styrkelse af politiets efterforskningsmuligheder og en forstærket indsats mod sprængstoffer.

Formålet med dette lovforslag er at følge op på initiativer i trygheds- og sikkerhedspakken, der omhandler øget mulighed for overvågning. Lovforslaget indeholder således forslag om at ændre tv-overvågningsloven, så offentlige myndigheder, herunder kommuner, og private får udvidede muligheder for at foretage tv-overvågning. Derudover indfører lovforslaget en pligt til registrering af tv-overvågning (POL-CAM).

Justitsministeriet vil i øvrigt i samarbejde med Datatilsynet opdatere den tidligere gældende pjece om tv-overvågning fra marts 2008. Pjecen vil bl.a. indeholde vejledning om tv-overvågning af arbejdspladser samt vejledning om forholdet mellem databeskyttelseslovgivningen og tv-overvågningsloven.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Udvidet adgang til privat tv-overvågning

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udtrykket tv-overvågning er i § 1, stk. 2, i lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 om tv-overvågning, defineret som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende tv-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat. Tv-overvågning i lovens forstand omfatter både tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, og tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder

sted, og hvor overvågningen alene har karakter af en umiddelbar iagttagelse på tv-skærm eller lignende.

Efter tv-overvågningsloven må private ikke foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, jf. lovens § 1, stk. 1.

Overtrædelse af forbuddet i § 1, stk. 1, straffes med bøde, jf. tv-overvågningslovens § 5, stk. 1.

For så vidt angår den nævnte stedlige afgrænsning af forbuddet i lovens § 1, stk. 1, følger det af tv-overvågningslovens forarbejder, at afgrænsningen svarer til definitionen af vej i den nu ophævede normalpolitivedtægts § 2, jf. Folkeetingstidende 1981-82 (2. samling), tillæg A, spalte 3835. Der kan nu henvises til ordensbekendtgørelsens § 2, stk. 2. Ifølge forarbejderne er praksis efter færdselslovens § 1 også vejledende for afgrænsningen.

Tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 1-4, indeholder en række undtagelser til lovens generelle forbud mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel.

For det første er tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, hvor der drives erhvervsvirksomhed, undtaget fra forbuddet, jf. § 2, stk. 1, nr. 1. Det gælder dog kun, hvis overvågningen foretages af den, som har rådighed over området.

For det andet er tv-overvågning af pengeautomater, vekselautomater og pengetransportbiler undtaget fra forbuddet, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet, jf. § 2, stk. 1, nr. 2. Overvågningen må kun være rettet mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

For det tredje gælder forbuddet i lovens § 1 ikke tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoper, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader samt arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 3.

For det fjerde er tv-overvågning, hvor billederne ikke bliver optaget eller lagret, undtaget fra forbuddet, når overvågningen foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. § 2, stk. 1, nr. 4. I modsætning til de tre første undtagelser er det her kun tilladt at tv-overvåge på en sådan måde, at billederne vises live f.eks. på en eller flere skærme i et overvågningsrum.

Foruden ovennævnte undtagelser til tv-overvågningslovens generelle forbud mod privates tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, har boligorganisationer

og foreninger mv., der repræsenterer husstandene i et boligområde, efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, mulighed for efter tilladelse fra politiet at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det beror på en samlet vurdering af forholdene i det pågældende område, om tv-overvågningen kan anses for væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. I den forbindelse skal der bl.a. lægges vægt på oplysninger om karakteren og omfanget af det pågældende boligområdes kriminalitetsproblemer mv. Er der alene tale om helt enkeltstående eller bagatelagtig kriminalitet, eller er der tale om kriminalitet, som ligger lang tid tilbage, kan der ikke gives tilladelse til tv-overvågning.

Tilladelsen fra politiet er tidsbegrænset, således at der alene gives mulighed for at foretage tv-overvågning i en vis periode, hvorefter tilladelsen i givet fald kan forlænges for en ny periode. Den vurdering og de hensyn til kriminalitetsbekæmpelse mv., som begrunder tv-overvågningen, kan således ændre sig over tid. En tilladelse kan højst gives for 5 år ad gangen.

Tv-overvågningen skal som udgangspunkt rettes mod selve det område, som boligorganisationen mv. ejer eller har rådighed over – f.eks. (dele af) veje, stier, fortove og andre gangarealer, opholdspladser, parkeringsarealer samt uaflåste porte, kældre og opgange. Ansøger f.eks. en grundejerforening om tilladelse til tv-overvågning af en privat fællesvej, skal tv-overvågningen ligeledes som udgangspunkt rettes mod de vejarealer, som grundejerforeningen eller dens medlemmer selv ejer.

Der kan endvidere efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, gives tilladelse til tv-overvågning af arealer, som ligger i direkte tilknytning til boligområdet. Der skal herved lægges vægt på, om tv-overvågning også af disse tilstødende arealer konkret må anses for væsentlig for at kunne nå målet med tv-overvågningen af boligområdet. Der sigtes hermed til afgrænsede arealer, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, og hvor særlige bygningsmæssige forhold gør sig gældende. Det kan f.eks. være en kommunal vej langs et boligkompleks.

Hvis der er tale om tv-overvågning af et privatejet areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til boligområdet, f.eks. en parkeringsplads, en vej eller et stisystem, som tilhører en anden privat person eller virksomhed, er det en forudsætning for at få tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende areal, at boligorganisationen mv. har samtykke fra den, der ejer det pågældende areal. Er det pågældende areal statsligt eller kommunalt ejet, er det ikke nødvendigt at indhente et sådant samtykke.

Det er ikke en forudsætning for at opnå tilladelse til at tv-overvåge et areal, som ligger i umiddelbar tilknytning til bo-

ligområdet, at boligorganisationen mv. tillige foretager overvågning af arealer i selve boligområdet.

Efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 3, kan politiet efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Det følger af tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter stk. 2 og 3.

2.1.1.2. Tv-overvågningsloven indeholder derudover en bestemmelse i § 3, stk. 1, hvorefter private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom.

Det følger dog af § 3, stk. 2, at § 3, stk. 1, ikke gælder ved tv-overvågning af pengetransportbiler i medfør af § 2, nr. 2, og i de i § 2, nr. 4, nævnte tilfælde.

2.1.1.3. Som nævnt følger det af tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, at private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Det følger dog også af lovens § 2, stk. 1, nr. 3, at forbuddet i lovens § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader samt arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Om baggrunden for lovens § 2, stk. 1, nr. 3, og hensynene bag fremgår det af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvormed bestemmelserne blev indført, at reglerne bygger på tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, L 162 som fremsat, side 5378.

Tv-overvågningsudvalget anførte i betænkningen om tv-overvågning en række betragtninger om de bagvedliggende hensyn bag en udvidelse af adgangen til tv-overvågning, herunder i forhold til privates adgang til at kunne tv-overvåge egne indgange og facader samt arealer i direkte tilknytning hertil, jf. betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, side 135 ff.

Udvalget fandt, at i det omfang en tv-overvågning er effektiv, kan den således i større eller mindre omfang bidrage til at forebygge og opklare kriminalitet, herunder også grove forbrydelser som f.eks. røverier.

Udvalget fremhævede endvidere, at tv-overvågning ikke alene har til formål at beskytte økonomiske værdier for de virksomheder mv., som etablerer overvågningen, men også tilsigter at beskytte bl.a. ansatte og kunder mod fysiske overgreb i form af f.eks. røveri eller anden grov kriminalitet. Overvågningen har ligeledes til formål at beskytte de personer, som tilfældigt overværer kriminalitet. Udvalget anførte endvidere, at det kan have store menneskelige konsekvenser for personer, som udsættes for kriminalitet, og at dette gælder, selv om de pågældende personer ikke direkte lider fysisk overlast ved gerningen. Således er forholdet f.eks. det, at mange personer, som udsættes for røveri, invalideres arbejdsmæssigt, socialt og psykisk af hændelsen uanset selv langvarige behandlingsforløb.

Af betænkningen fremgår det herudover, at udvalget bl.a. på baggrund af ovenstående fandt, at afvejningen af hensynet til privatlivets fred over for ønsket om at kunne forebygge og opklare mest mulig kriminalitet kan begrunde enkelte lempelser i adgangen til at foretage tv-overvågning, således at tv-overvågning i kriminalitetsbekæmpende øjemed kan finde sted i et vist øget omfang.

I forhold til afgrænsningen af, hvem der skal kunne foretage denne tv-overvågning, fremgår det af betænkningens side 139, at udvalget lagde vægt på, at formålet er kriminalitetsbekæmpelse, og at der derfor må tages hensyn til, hvilke erhvervsdrivende der har det største behov for at kunne gennemføre denne form for overvågning.

For så vidt angår fastlæggelsen af området for tv-overvågning fremgår det af betænkningen, at udvalget lagde megen vægt på, at det er så klart som muligt, hvor der kan tv-overvåges, idet det herved har betydning, at der er tale om frit tilgængelige områder. Udvalget tillagde det vægt, dels at der er en afgrænsning, således at konsekvensen ikke bliver, at meget store dele af det frit tilgængelige område tv-overvåges, dels at afgrænsningen er baseret på hensynet til kriminalitetsbekæmpelse. Udvalget tillagde også disse momenter betydning for afgrænsningen af, hvem der kan foretage overvågning.

2.1.1.4. Om det nærmere område, som kan tv-overvåges i medfør af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, fremgår det af forarbejderne til bestemmelsen, at området i vidt omfang svarer til det område, der kan tv-overvåges uden billedoptagelse efter den dagældende bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, nr. 3, som nu er § 2, stk. 1, nr. 4.

Det fremgår dog videre, at anvendelsesområdet for den nugældende bestemmelse i § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, imidlertid er snævrere, idet der ikke vil kunne foretages tv-overvågning med billedoptagelse af egne indhegninger, jf. Folketingstidende 2006-07, A, L 162 som fremsat, side 5405.

I forhold til området, der kan tv-overvåges uden billedoptagelse i medfør af lovens § 2, stk. 1, nr. 4, følger det alene af Straffelovrådets udtalelse om tv-overvågning, som forarbejderne til bestemmelsen henviser til, at det efter Straffelovrå-

dets opfattelse ikke kan give anledning til væsentlige betænkeligheder, at butiksindehavere m.v. uden tilladelse kan foretage tv-overvågning i det i bestemmelsen nævnte omfang, idet der er tale om snævert afgrænsede udsnit af de offentligt tilgængelige områder, hvortil kommer, at der her alene er tale om overvågning, som ikke er forbundet med optagelse af billeder, jf. Folketingstidende 1981-82 (1. samling), A, bilag til L 151 som fremsat, spalte 3855.

Om det område, der kan tv-overvåges i medfør af lovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, kan det anføres, at overvågningen skal omfatte et så begrænset område som muligt. Det kan i den forbindelse anføres, at det kun bør være personer, der befinder sig i umiddelbar nærhed af indgangen eller facaden, som bliver overvåget, ligesom at kameraerne skal opstilles således, at denne begrænsning respekteres, idet det vil afhænge af en bedømmelse af de specifikke lokale forhold, på hvilken måde det sikres, at overvågningen har denne begrænsede karakter, og om det konkret må accepteres som uundgåeligt, at overvågningen omfatter en del af det offentlige rum. Sidstnævnte er en undtagelse, og i det hele taget må det pointeres, at et større udsnit af det offentlige rum ikke kan overvåges med hjemmel i denne bestemmelse.

Det kan dog også anføres, at afgrænsningen af egne indgange og facader ikke har særlig betydning ved § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, idet også arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader kan overvåges efter bestemmelsens litra b, når arealerne anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, og overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

2.1.1.5. Om det nærmere område, som kan tv-overvåges i medfør af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, fremgår nedenstående betragtninger af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2006-07, A, L 162 som fremsat, side 5405 ff.

Ved fastlæggelsen af, hvad der nærmere skal forstås ved arealer, der naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, må der lægges vægt på, om der er tale om arealer, som i forhold til forretningsstedets indgange er placeret således, at arealerne naturligt anvendes eller kan anvendes ved rekognoscering og anden forberedelse af kriminalitet rettet mod forretningsstedet, som f.eks. ved en bankrøvers forudgående iagttagelser af en bank, ved selve udførelsen af en kriminel handling med særlig tilknytning til forretningsstedet, som f.eks. ved vold foran indgangen til en restauration eller et diskotek, eller ved den umiddelbare flugt mv. efter begået kriminalitet, som f.eks. ved at en indbrudstyvs eller røvers flugtbil holder på en parkeringsplads umiddelbart uden for forretningsstedet.

I hvilken udstrækning arealer uden for et forretningssted vil være omfattet af det netop anførte må afhænge af de lokale forhold. Det er dog som også anført af udvalget klart, at der

i sagens natur skal være tale om arealer, der ligger tæt på egne indgange mv.

I den forbindelse forudsættes det i forarbejderne til bestemmelsen, at der ved bestemmelsens anvendelse i almindelighed kan gås ud fra, at fortovsarealer og andre tilsvarende gangarealer uden for det pågældende forretningssteds indgange, herunder bagindgange, og facader vil være omfattet. Hvis forretningsstedet ligger ud til en gågade, må gågadearealet foran forretningsstedet i almindelighed kunne anses for omfattet.

Hvis forretningsstedet ligger ud til en åben plads, herunder ved et butikstov eller lignende, kan den del af pladsen, der ligger inden for en kort afstand fra forretningsstedets indgange og facader, være omfattet. Den præcise afgrænsning må som anført bero på de konkrete forhold, men det er forudsat i forarbejderne, at der i almindelighed vil være tale om et område, der højst kan strække sig ca. 10-15 meter fra forretningsstedets indgange og facader. I tilfælde, hvor forretningsstedet ligger umiddelbart ud til en parkeringsplads, forudsættes det på tilsvarende måde, at arealet kan omfatte et område inden for en kort afstand fra forretningsstedets indgange og facader. Det gælder, hvad enten der er tale om et særligt indrettet parkeringsområde eller om, at der f.eks. kan ske parkering i kanten af en vej foran forretningsstedet.

Kravet om arealernes direkte tilknytning til forretningsstedet vil efter forarbejderne til bestemmelsen i almindelighed ikke være opfyldt, når det drejer sig om fortovsarealer mv., der i forhold til det pågældende forretningssteds egne indgange og facader ligger på modsatte side af en vej eller gågade. Afhængigt af de konkrete forhold vil fortovsarealer og lignende, der ligger foran naboejendomme, kunne være omfattet, idet kravet om, at arealerne skal ligge i direkte tilknytning til egne indgange og facader, dog i almindelighed vil medføre, at der alene kan være tale om fortovsarealer mv. i få meters afstand fra egne indgange og facader.

For at kunne tv-overvåge arealer af den anførte karakter er det efter bestemmelsen en betingelse, at det er klart nødvendigt af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det indebærer, at den erhvervsdrivende må foretage en konkret vurdering af, om et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet gør det klart nødvendigt at foretage tv-overvågning af de arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader.

Afgørende vil efter forarbejderne til bestemmelsen således være, om det hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, der begrundes den omtalte adgang til at tv-overvåge egne indgange og facader, gør det klart nødvendigt også at foretage tv-overvågning af direkte tilknyttede arealer.

Det anførte betyder eksempelvis, at pengeinstitutter har adgang til at tv-overvåge fortovsarealer mv., idet det er en almindelig erfaring, at arealer, der ligger i direkte tilknytning til et pengeinstitut, ofte anvendes til rekognoscering forud for røverier, og at en røvers maskering/afmaskering kan fo-

regå ude på f.eks. fortovet og ikke i indgangen til eller inden for i pengeinstituttets lokaler.

I en række andre tilfælde end det nævnte eksempel med pengeinstitutter vil det kunne bero på nærmere erfaringer for kriminalitet rettet mod lokale områder eller bestemte brancher mv., om hensynet til kriminalitetsbekæmpelse gør det klart nødvendigt også at tv-overvåge arealer, der ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader.

Forslaget om tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader, når det er klart nødvendigt med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, indebærer, at der efter bestemmelsen ikke kan foretages tv-overvågning f.eks. med henblik på at opgøre antallet af dagligt forbipasserende eller af andre grunde, der ikke vedrører kriminalitetsbekæmpelse.

Det må efter forarbejderne til bestemmelsen i sidste ende bero på en konkret vurdering af de lokale forhold, i hvilken udstrækning de omtalte betingelser for tv-overvågning af arealer i direkte tilknytning til egne indgange og facader kan anses for opfyldt. Bestemmelsen indeholder således ikke nogen fuldstændig præcis afgrænsning ved angivelse af en absolut grænse i form af f.eks. et bestemt antal meter.

2.1.1.6. Behandling af personoplysninger i forbindelse med privates tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende, som benyttes til almindelig færdsel, er endvidere omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordningen om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk (elektronisk) databehandling, og for anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

Særligt for så vidt angår tv-overvågning fremgår det af databeskyttelseslovens § 2, stk. 4, at loven og forordningen endvidere gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal således iagttages ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder dog ikke for behandling af personoplysninger omfattet af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, jf. forordningens artikel 2, stk. 2, litra d. Forordningen og loven gælder heller ikke for behandling af

personoplysninger, som foretages af en fysisk person som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter, jf. forordningens artikel 2, stk. 2, litra c.

I databeskyttelsesforordningen findes de relevante bestemmelser om, hvornår almindelige personoplysninger må behandles, herunder indsamles og videregives, i forordningens artikel 6, stk. 1, hvorefter behandling af personoplysninger kun er lovlig, hvis og i det omfang mindst ét af følgende forhold gør sig gældende:

- den registrerede har givet samtykke til behandlingen af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. litra a,
- behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelse af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en kontrakt, jf. litra b,
- behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. litra c,
- behandling er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser, jf. litra d,
- behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. litra e, eller
- behandling er nødvendig for, at den dataansvarlige eller en tredjemand kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der kræver beskyttelse af personoplysninger, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn, jf. litra f.

Databeskyttelsesforordningens artikel 6 suppleres af databeskyttelseslovens § 6.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, er det muligt at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at reglerne rettet mod private i tv-overvågningsloven er omfattet af det nationale råderum i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3.

Herudover indeholder databeskyttelsesforordningen bestemmelser om behandling af følsomme personoplysninger i artikel 9. Det følger af artikel 9, stk. 1, at behandling af personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering er forbudt. Det følger dog af artikel 9, stk. 2, at forbuddet mod be-

handling af følsomme personoplysninger i stk. 1 ikke finder anvendelse, hvis et af de i stk. 2, litra a-j, nævnte forhold gør sig gældende. Behandling kan f.eks. ske, hvis behandling er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, eller hvis behandling er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret og står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respekterer det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikrer passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. forordningens artikel 9, stk. 2, litra g.

Databeskyttelsesforordningens artikel 9 suppleres af databeskyttelseslovens § 7.

Databeskyttelsesforordningen indeholder endvidere i dennes artikel 10 en bestemmelse om, hvornår behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger må foretages. Det følger heraf, at behandling af sådanne personoplysninger på grundlag af forordningens artikel 6, stk. 1, kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis behandling har hjemmel i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som giver passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Det følger herudover, at ethvert omfattende register over straffedomme kun må føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Databeskyttelsesforordningens artikel 10 suppleres af databeskyttelseslovens § 8, der angiver, hvornår personoplysninger om strafbare forhold må behandles. Det følger f.eks. af databeskyttelseslovens § 8, stk. 1, at der for offentlige myndigheder ikke må behandles oplysninger om strafbare forhold, medmindre det er nødvendigt for varetagelsen af myndighedens opgaver. Det følger herudover af databeskyttelseslovens § 8, stk. 3, 1. pkt., at private må behandle oplysninger om strafbare forhold, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Behandling kan desuden ske, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede, jf. lovens § 8, stk. 3, 2. pkt.

Endelig skal de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid iagttages. Det følger bl.a. heraf, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede (lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed), jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Endvidere skal personoplysninger indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål (formålsbegrænsning), jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra b. Herudover skal personoplysninger være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering), jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra c.

For så vidt angår princippet om dataminimering i forordningens artikel 5, stk. 1, litra c, og opbevaring af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kan der henvises til punkt 2.5.1.1 nedenfor, hvori tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, beskrives.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets punkt 3 nedenfor om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.2.1. Mange private, herunder erhvervsdrivende, foretager tv-overvågning i dag. Tv-overvågningen sker både af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel (efter de almindelige regler i databeskyttelsesforordningen), og af områder, som benyttes til almindelig færdsel (efter regler i tv-overvågningsloven).

I mange tilfælde er billeder fra tv-overvågning helt afgørende for politiets mulighed for hurtigt at kunne identificere og lokalisere potentielle gerningsmænd. Derfor har rækkevidden af det areal, som private må foretage tv-overvågning af, stor betydning i forhold til politiets opklaring af forbrydelser.

Ved at udvide området for privates tv-overvågning gives politiet således yderligere redskaber, der vil kunne lede til en hurtigere og mere effektiv opklaring af kriminalitet, hvilket samlet set skaber mere tryghed og sikkerhed i vores samfund.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således bl.a. et behov for, at der skabes mere lempelige rammer i tv-overvågningsloven for privates tv-overvågning af arealer, der ligger i tilknytning eller i forlængelse af egne indgange og facader.

Private, der ønsker at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, oplever i øvrigt ofte i praksis, at det kan være vanskeligt at vurdere, om en påtænkt tv-overvågning vil være i overensstemmelse med reglerne i tv-overvågningsloven eller ej.

Det har i praksis også ofte vist sig vanskeligt at vurdere lovligheden af tv-overvågning i forbindelse med håndhævelsen af reglerne i tv-overvågningsloven.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således desuden et behov for at præcisere reglerne for tv-overvågning, således at der skabes klarere rammer for, hvornår private lovligt kan foretage tv-overvågning af egne indgange og facader.

2.1.2.2. Der fremgår i dag af tv-overvågningsloven en udtømmende opregning af, hvilke private virksomhedstyper der lovligt må foretage tv-overvågning af egne indgange og facader samt arealer i tilknytning hertil.

Den nugældende udtømmende opregning bygger på, at formålet er kriminalitetsbekæmpelse, og at der derfor må tages hensyn til, hvilke erhvervsdrivende der har det største behov for at kunne gennemføre denne form for overvågning.

Tv-overvågning generelt set har som også anført af tv-overvågningsudvalget, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.3, ikke alene til formål at beskytte økonomiske værdier for de virksomheder mv., som etablerer overvågningen, men tilsigter også at beskytte bl.a. ansatte og kunder mod fysiske overgreb i form af f.eks. røveri eller anden grov kriminalitet.

Engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, vil på samme måde som butikker, hvorfra der foregår detailsalg, ligge inde med en mængde varer, der har en økonomisk værdi. Derudover vil sådanne engrosvirksomheder på samme måde som butikker, hvorfra der foregår detailsalg, også have en række ansatte samt kunder, der kommer ind i virksomheden fra det offentlige rum og fra områder, som benyttes til almindelig færdsel, og som køber eller får udleveret varer fra virksomheden.

Det er på den baggrund ikke klart, hvorfor en butik, hvorfra der foregår detailsalg, efter tv-overvågningsloven i dag har mulighed for at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader samt de omkringliggende arealer af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, mens en engrosvirksomhed, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, der i princippet kan sælge de samme varer som den førnævnte butik, men som har et andet kundegrundlag, ikke har en sådan mulighed.

På den baggrund er der derfor efter Justitsministeriets opfattelse behov for, at engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, i samme grad som de i tv-overvågningsloven opregnede virksomhedstyper har mulighed for at foretage tv-overvågning af egne indgange og facader samt arealer i tilknytning hertil.

2.1.2.3. Som anført ovenfor under punkt 2.1.2.1 er billeder fra tv-overvågning i mange tilfælde helt afgørende for politiets mulighed for hurtigt at kunne identificere og lokalisere potentielle gerningsmænd. Tv-overvågning er således med til at skabe mere tryghed og sikkerhed i vores samfund.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at markant flere private end de i dag opregnede aktører i tv-overvågningsloven skal have mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel. Tv-overvågningslovens systematik fastholdes således, så den udtømmende opregning fortsat bygger på, at formålet er kriminalitetsbekæmpelse, og at der derfor må tages hensyn til, hvilke erhvervsdrivende der har det største behov for at kunne gennemføre denne form for overvågning.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således et behov for, at der i tv-overvågningsloven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at yderligere aktører, af hensyn til kriminalitets-

bekæmpelse, skal have mulighed for at tv-overvåge områder, som benyttes til almindelig færdsel. På den måde sikres det, at der hurtigt kan foretages justeringer i den udtømmende opregning af hvilke virksomhedstyper mv., der lovligt må foretage tv-overvågning, hvis der er behov for det.

2.1.2.4. I tv-overvågningsloven er der i dag alene en begrænset kreds af private, der er undtaget fra forbuddet mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, ligesom en sådan tv-overvågning er stedligt afgrænset til de specifikke områder, som angives i loven. Som nævnt bygger den nugældende udtømmende opregning på, at formålet er kriminalitetsbekæmpelse, og at der derfor må tages hensyn til, hvilke erhvervsdrivende der har det største behov for at kunne gennemføre denne form for overvågning.

Med henblik på at understøtte samfundets beredskab mod mere alvorlige sikkerhedstrusler er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for, at mulighederne for privates tv-overvågning udvides.

Der er efter Justitsministeriets opfattelse således behov for, at der i tv-overvågningsloven indsættes en bestemmelse, der giver mulighed for, at private efter ansøgning til politiet i særlige tilfælde kan gives tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 nedenfor vedrørende den foreslåede ordning.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Det foreslås at skabe mere lempelige rammer for det område, som kan tv-overvåges i medfør af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b.

Forslaget indebærer, at private ikke længere umiddelbart skal være begrænset af et afstandskrav, når de foretager tv-overvågning af området omkring egne indgange og facader. I stedet skal der fokuseres på, at man som privat ikke må tv-overvåge ind i private hjem.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Herudover foreslås det, at det i tv-overvågningsloven præciseres, hvad der forstås ved egne indgange og facader i tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a.

Forslaget indebærer, at det vil blive tydeligere, hvad der forstås ved de førnævnte områder, således at det bliver lettere at gennemskue for alle, der skal administrere efter reglerne, hvornår private må foretage tv-overvågning heraf.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, samt bemærkningerne hertil.

2.1.3.2. Det foreslås, at opregningen i tv-overvågningsloven af, hvilke private der kan foretage tv-overvågning efter § 2, stk. 1, nr. 3, som ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 2, udvides, således at engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, tilføjes.

Forslaget indebærer, at engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, i samme grad som de i tv-overvågningsloven nævnte virksomhedstyper, vil få mulighed for at tv-overvåge egne indgange og facader samt arealer i tilknytning hertil.

2.1.3.3. Endvidere foreslås det, at markant flere private skal have mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel.

Forslaget indebærer, at der i tv-overvågningsloven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, at yderligere aktører, af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, skal have mulighed for at tv-overvåge områder, som benyttes til almindelig færdsel.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 6 og 9, og bemærkningerne hertil.

2.1.3.4. Det foreslås, at private efter ansøgning til politiet i særlige tilfælde kan gives tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel. Det foreslås, at en tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen og, hvor det er relevant, kan være underlagt vilkår. De nærmere vilkår, der kan tænkes fastsat, kan f.eks. vedrøre slettefrist, fysisk adgang til lokaler, hvor overvågningen kan tilgås mv. Det kan i forlængelse heraf bemærkes, at overtrædelse af et vilkår for tilladelsen bevirker, at tilladelsen er overtrådt. Overtrædelse af en tilladelse kan straffes med bøde i medfør af tv-overvågningslovens § 5, stk. 1. Det foreslås endvidere udtrykkeligt fastsat, at optagelser, der omfattes af den foreslåede bestemmelse, alene må videregives til politiet.

I forlængelse heraf foreslås det derudover, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter det ovennævnte forslag.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, og bemærkningerne hertil.

2.1.3.5. Endelig foreslås to ændringer af teknisk karakter. Det drejer sig om, at det i tv-overvågningsloven tydeliggøres, hvilken bestemmelse undtagelserne til forbuddet mod privates tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, relaterer sig til. Derudover drejer det sig om, at det tydeliggøres, hvilke bestemmelser undtagelserne til kravet om skiltning for private, der foretager tv-overvågning, relaterer sig til.

Disse forslag indebærer ikke materielle ændringer af gældende ret, idet der alene vil være tale om præciseringer af lovteksten.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 og 11, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Udvidet adgang til kommunal tv-overvågning

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning.

I tv-overvågningsloven er der dog bestemmelser, jf. nærmere herom nedenfor under punkt 2.2.1.2, der gælder for kommuners adgang til at foretage tv-overvågning, ligesom loven også indeholder øvrige bestemmelser, der gælder for offentlige myndigheder, såsom krav til skiltning.

For offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, finder databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler endvidere anvendelse, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.6.

For offentlige myndigheders, herunder kommuners, tv-overvågning gælder det særlige, at disse er underlagt legalitetsprincippet, ligesom de skal overholde forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen, ligesom de er underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip.

Herom anførte tv-overvågningsudvalget bl.a., jf. betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, side 161, at det først og fremmest beror på bestemmelserne i den dagældende persondatalovs § 5, stk. 1-3, i hvilket omfang en påtænkt tv-overvågning er saglig og proportional. Det kan herved tillægges betydning, om overvågningen er en naturlig opgave for kommunen, og om andre fremgangsmåder, der er potentielt mindre integritetskrænkende, med rimelighed i stedet for vil kunne finde anvendelse. Ved vurderingen af, om persondatalovens regler er overholdt, vil det kunne tages i betragtning, om overvågningen er i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper om saglighed og proportionalitet.

Tv-overvågningsudvalgets betragtninger ovenfor må fortsat anses for at være i overensstemmelse med gældende ret efter databeskyttelseslovgivningen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a-c, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.6, ikke medfører ændringer i forhold til, hvad der var gældende ret efter bestemmelserne i den dagældende persondatalovs § 5, stk. 1-3, jf. betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforord-

ningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning, del I – bind 1, side 101.

Det kan i forlængelse heraf bemærkes, at Datatilsynet har behandlet en lang række konkrete sager vedrørende offentlige myndigheders tv-overvågning og i den forbindelse har fastlagt, hvilke rammer persondataloven efter Datatilsynets opfattelse satte herfor.

Datatilsynets hidtidige praksis på området kan beskrives sådan, at offentlige myndigheder, herunder kommuner – ved siden af tv-overvågningsloven – kan foretage tv-overvågning af eksempelvis skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, servicekasser, uddannelsescentre, museer, kunsthaller, fritids- og ungdomsklubber, biblioteker, væresteder, plejecentre, ældrecentre, fritidscentre, idrætshaller, sports- og træningscentre, svømmehaller, idrætspark og stadioner samt kommunale arbejdsområder bl.a. materielgårde, med henblik på at forebygge tyveri, hærværk og graffiti. Formålet vil her typisk være at beskytte myndighedens ejendom og værdier. Et sagligt formål med tv-overvågningen kan også være at øge sikkerheden for personalet.

I forbindelse med tv-overvågning af de nævnte lokaliteter kan overvågningen også omfatte bygningernes indgange og facader.

Frit tilgængelige steder med almindelig færdsel, f.eks. gågade-arealer, veje, pladser og parkområder, kan derimod ikke omfattes af den overvågning, som almindelige offentlige myndigheder, herunder kommuner, kan iværksætte med henblik på at beskytte ejendom og værdier.

I forhold til værdifulde, f.eks. kommunalt ejede, genstande, eksempelvis en skulptur i et frit tilgængeligt område, kan det imidlertid være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. En sådan overvågning har Datatilsynet accepteret under forudsætning af, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning til den værdifulde genstand så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt. Heri ligger, at antallet af kameraer begrænses, og at kameraerne fokuseres på genstanden.

Det har været anført, at det mest nærliggende må anses for en politimæssig opgave at foretage tv-overvågning i tilfælde, hvor der findes anledning til, at en offentlig myndighed foretager en sådan overvågning på frit tilgængelige steder med et generelt kriminalitetsforebyggende formål. Det bemærkes, at politiets behandling af personoplysninger er omfattet af lov nr. 410 af 27. april 2017 om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger.

Efter Datatilsynets praksis har politiet i overensstemmelse hermed mulighed for at tv-overvåge på frit tilgængelige steder med henblik på at forebygge og opklare kriminalitet, herunder med henblik på terrorbekæmpelse. Det samme gælder for enkelte andre offentlige myndigheder, der varetager samfundsmæssige opgaver af f.eks. sikkerhedsmæssig karakter.

Tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed af trafikknudepunkter, f.eks. større vejkryds, rundkørsler, trafikpladser eller lignende områder, som er frit tilgængelige steder med almindelig færdsel, kan dog i lyset heraf ikke iværksættes i kommunalt regi. Det samme gælder gågadearealer, pladser og parkområder, der ligeledes er frit tilgængelige steder med almindelig færdsel.

Denne hidtidige praksis fra Datatilsynet må fortsat anses for at være gældende ret i forhold til offentlige myndighedsers, herunder kommuners, tv-overvågning efter databeskyttelseslovgivningen. Der er dog den modifikation hertil, at der nu i tv-overvågningslovens § 2 a er indført en bestemmelse om, at kommunerne med henblik på at fremme trygheden kan foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et område, der tv-overvåges i medfør af lovens § 2, stk. 2, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.1.

2.2.1.2. Særligt for kommuners vedkommende er det blevet anset for tvivlsomt, om der med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan foretages tv-overvågning af frit tilgængelige områder som f.eks. gågader, stisystemer og parkeringspladser alene med det formål at øge befolkningens tryghed, jf. bl.a. bemærkningerne til forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger, jf. Folketingstidende 2016-17, A, L 73 som fremsat, side 26. Dette anses som udgangspunkt for en politimæssig opgave. Der må derfor være andre hensyn, der alene eller sammen med hensynet til kriminalitetsforebyggelse, kan begrunde tv-overvågning, jf. betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning, side 162.

På den baggrund blev tv-overvågningslovens § 2 a indsat ved lov nr. 422 af 10. maj 2011 om udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner.

Efter denne bestemmelse kan kommunerne efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden foretage tv-overvågning af offentlig gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et område, der tv-overvåges i medfør af lovens § 2, stk. 2. Det er en betingelse for en kommunes tv-overvågning efter denne bestemmelse, at det pågældende areal, der benyttes til almindelig færdsel, er offentligt og ligger i nær tilknytning til et område, der allerede tv-overvåges af en boligorganisation mv. i henhold til en tilladelse fra politiet, ligesom det er forudsat, at kommunen kun kan foretage tv-overvågning i medfør af bestemmelsen, hvis der må formodes at være en vis tættere sammenhæng mellem på den ene side de kriminalitetsproblemer, der er i det pågældende boligområde, og på den anden side en utryghedsskabende adfærd på nærtliggende offentlige arealer uden for boligområdet.

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Kommuner har efter databeskyttelseslovgivningen mulighed for at tv-overvåge egne områder og ejendele for at forebygge bl.a. tyveri og hærværk, jf. punkt 2.2.1.1 ovenfor. Kommunerne har endvidere i medfør af tv-overvågningsloven mulighed for efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden at tv-overvåge offentlige områder, der ligger i nær tilknytning til et boligområde, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning i henhold til en tilladelse fra politidirektøren. Kommunerne kan derudover i medfør af tv-overvågningsloven med henblik på at fremme trygheden yde økonomisk tilskud til etablering og drift af tv-overvågning, som en boligorganisation mv. foretager i henhold til en tilladelse fra politidirektøren, jf. punkt 2.2.1.2 ovenfor.

Det er dog tvivlsomt, om kommuner generelt set med hjemmel i kommunalfuldmagtsreglerne kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige områder alene med det formål at øge befolkningens tryghed, da dette som udgangspunkt anses for at være en politimæssig opgave, jf. også afsnit 2.2.1.2 ovenfor.

Kommunerne har således i dag alene forholdsvis begrænset mulighed for at foretage tv-overvågning af det offentlige rum med henblik på at fremme befolkningens tryghed. Der har dog vist sig et behov for, at kommunerne får en udvidet adgang hertil.

I enkelte kommuner har der således været tale om flere tilfælde af voldelige overfald mv. i nattelivet, hvilket har skabt – og fortsat skaber – utryghed hos befolkningen. Det har dog ikke været muligt for de enkelte kommuner for at opsætte tv-overvågning for at imødegå denne utryghed som følge af indretningen af tv-overvågningsloven.

Med aftalen om finansloven for 2018 blev det dog besluttet at øge brugen af videoovervågning i områder, hvor der er behov for en særlig tryghedsskabende indsats. Konkret blev der afsat en pulje på i alt 8 mio. kr. fra 2018-2021 til politiet til indkøb og efterfølgende drift og vedligehold af ca. 100 tryghedsskabende videokameraer. Derudover blev der med aftalen om finansloven for 2019 afsat en pulje til politikredsene på 2,0 mio. kr. i 2019 til videoovervågning af frit tilgængelige steder, hvor der er behov for en særlig tryghedsskabende indsats. Udvælgelsen af områder, hvor der er behov for tv-overvågning, sker i dag i samarbejde med de relevante kommuner i regi af kredsrådene, dog således at den endelige beslutning om etablering af videoovervågning træffes af politiet på baggrund af en konkret politifaglig vurdering.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der dog fortsat et behov for, at kommuners mulighed for at foretage tv-overvågning udvides, således at kommuner i visse tilfælde og under visse betingelser vil kunne foretage tv-overvågning med henblik på at fremme trygheden.

Der er efter Justitsministeriets opfattelse desuden et behov for, at der i tv-overvågningsloven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og hvor der i øvrigt er et behov for at fremme trygheden.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.2.3 nedenfor vedrørende den foreslåede ordning.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i tv-overvågningsloven, hvorefter en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden kan foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed. Det foreslås endvidere, at politidirektøren kan afvise, at en kommunalbestyrelse foretager den førnævnte tv-overvågning, eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Forslaget indebærer, at kommuner i videre omfang end i dag kan foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed. Det bemærkes dog, at politiet under visse betingelser kan afvise en sådan tv-overvågning eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt.

Endvidere foreslås det at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og hvor der i øvrigt – ud over det, der er vurderet ved restaurationsvirksomheder – er et behov for at fremme trygheden.

Med forslaget sikres det, at der kan foretages justeringer i kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, hvis der opstår et behov herfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås derudover i forlængelse af ovenstående, at den særlige bestemmelse i tv-overvågningsloven om kommuners behandling af billedoptagelser med personoplysninger udvides, således at denne også gælder i forhold til den foreslåede nye bestemmelse som beskrevet ovenfor.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

2.3. Tv-overvågning ved offentlige bygninger

2.3.1. Gældende ret

Tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning.

I tv-overvågningsloven er der dog bestemmelser, der gælder for kommuners adgang til at foretage tv-overvågning, ligesom loven også indeholder øvrige bestemmelser, der gælder for offentlige myndigheder.

For offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, finder databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler endvidere anvendelse, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.6.

For offentlige myndigheders, herunder kommuners, tv-overvågning gælder desuden det særlige, at disse ud over databeskyttelseslovgivningen er underlagt forvaltningsrettens almindelige sagsbehandlingsregler og normer for god forvaltningsskik, herunder pligten til kun at varetage saglige hensyn i forbindelse med myndighedsudøvelsen, ligesom at de er underlagt et almindeligt proportionalitetsprincip, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.2.1.1.

I afsnit 2.1.1 er Datatilsynets praksis vedrørende offentlige myndigheders tv-overvågning, herunder de begrænsede muligheder for tv-overvågning ved offentlige bygningers indgange og facader, desuden beskrevet.

2.3.2. Justitsministeriets overvejelser

I mange tilfælde er billeder fra tv-overvågning helt afgørende for politiets mulighed for hurtigt at kunne identificere og lokalisere potentielle gerningsmænd. Derfor har rækkevidden af det areal ved offentlige myndigheders bygninger, som myndighederne må foretage tv-overvågning af, stor betydning i forhold til politiets opklaring af forbrydelser.

Offentlige myndigheder foretager i dag tv-overvågning af områder, som ikke benyttes til almindelig færdsel, og af områder, der benyttes til almindelig færdsel, i form af f.eks. bygningernes indgange og facader med henblik på at beskytte bygningen og de ansatte mod kriminalitet. I dag må offentlige myndigheder således alene foretage tv-overvågning i umiddelbar tilknytning til deres bygninger.

Ved at udvide området for offentlige myndigheders tv-overvågning gives politiet yderligere redskaber, der vil kunne lede til en hurtigere og mere effektiv opklaring af kriminalitet, hvilket samlet set skaber mere tryghed og sikkerhed i vores samfund.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der således et behov for at udvide offentlige myndigheders mulighed for at foretage tv-overvågning i forbindelse med bygningernes indgange og

facader, således at myndighedernes adgang til at tv-overvåge sidestilles med de virksomhedstyper, der efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, som foreslås ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 5, må foretage tv-overvågning af området omkring egne indgange og facader.

Der er desuden efter Justitsministeriets opfattelse et behov for, at de myndigheder, der ikke har benyttet sig af den ovennævnte udvidede mulighed for at foretage tv-overvågning, kan gives pålæg herom, så trygheden og sikkerheden i og omkring bygningerne styrkes, ligesom den politimæssige efterforskning understøttes, hvis der begås kriminalitet på stedet.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.3.3 nedenfor vedrørende den foreslåede ordning.

2.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der sker en udvidelse af offentlige myndigheders adgang til at foretage tv-overvågning i forbindelse med myndighedernes bygninger.

Forslaget indebærer, at offentlige myndigheder vil blive sidestillet med de virksomhedstyper, der efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, som foreslås ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 5, må foretage tv-overvågning af arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader. Dette vil i praksis betyde, at myndigheder ikke umiddelbart skal være begrænset af et afstandskrav, når de foretager tv-overvågning af disse arealer.

Det foreslås endvidere, at politiet vil kunne meddele offentlige myndigheder pålæg om at foretage tv-overvågning ved bestemte offentlige bygninger.

Forslaget indebærer, at der ved bestemte bygninger, hvor der vurderes at være behov for at styrke trygheden og sikkerheden i og omkring bygninger, og hvor myndigheden ikke på eget initiativ har benyttet sig af den ovennævnte udvidede mulighed for at foretage tv-overvågning, vil kunne meddeles pålæg herom.

Endelig foreslås det, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter stk. 2. Forslaget indebærer således, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 d, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

2.4. Obligatorisk registrering af tv-overvågning (POL-CAM)

2.4.1. Gældende ret

Tv-overvågningsloven indeholder som nævnt i afsnit 2.1.1.1 og 2.2.1.1 bl.a. regler for, hvornår private og offentlige myndigheder må foretage tv-overvågning. Der er ikke i loven fastsat regler om, at tv-overvågning skal registreres eller lignende.

2.4.2. Justitsministeriets overvejelser

2.4.2.1. Rigspolitiets evaluering af den politimæssige indsats efter terrorangrebene i København den 14.-15. februar 2015 viste bl.a., at videooptagelser fra en lang række private tv-overvågningskameraer var afgørende for, at det lykkedes politiet at lokalisere og pågribe gerningsmanden. Politiet måtte imidlertid bruge ekstraordinære ressourcer på bl.a. at lokalisere, hvor der var opsat kameraer, da der ikke fandtes et centralt register over private tv-overvågningskameraer.

På baggrund af evalueringen iværksatte Rigspolitiet i februar 2016 et 1-årigt pilotprojekt i København om at udvikle og afprøve et testregister over private tv-overvågningskameraer.

Private borgere og virksomheder skulle have mulighed for at registrere deres kameraer i testregisteret via en tast-selv-løsning på politiets hjemmeside. Tast-selv-løsningen var anvendelig fra november 2017.

Pilotprojektet i Københavns Politi viste, at testregistret i særlig grad blev anvendt i sager om personfarlig kriminalitet. Rigspolitiet vurderede desuden på baggrund af erfaringerne fra Københavns Politi, at testregistret ud over sager om personfarlig kriminalitet ville kunne være nyttig i terror-sager samt sager i forbindelse med større begivenheder, eksempelvis sports- og kulturbegivenheder.

Rigspolitiet indstillede i januar 2018, at registeret blev udrullet som et nationalt register, hvilket Justitsministeriet tiltrådte. Registeret blev i oktober 2018 udrullet til alle landets politikredse, og fra november 2018 kunne alle politikredse tilgå registeret og tv-overvågningskameraer over hele landet kunne registreres.

Det nationale register over tv-overvågningskameraer (POL-CAM) er ligesom testregistret baseret på en tast-selv-løsning, hvor borgere og virksomheder via politiets hjemmeside, www.politi.dk, frivilligt kan registrere deres tv-overvågningskameraer.

POLCAM gør det muligt for politiet at danne sig et overblik over, hvor der er etableret tv-overvågningskameraer, samt oplysninger om hvem politiet skal kontakte for at få adgang til videomateriale til brug for en efterforskning.

2.4.2.2. Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste har tilkendegivet, at POLCAM er et velfungerende redskab, der har gjort politiets adgang til overvågningsmateriale lettere i forbindelse med en efterforskning. Politiet har desuden bemærket, at et krav om obligatorisk tilslutning for både offentlige og private vil forbedre redskabet yderligere, da overblikket over tilgængelige kameraer vil blive endnu bedre. Med en obligatorisk ordning kan politiet således tidligt i efterforskningen sikre relevant videoovervågningsmateriale, hvilket kan have afgørende betydning for politiets efterforskning.

På den baggrund er der derfor efter Justitsministeriets opfattelse et behov for, at registrering i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) gøres obligatorisk.

Der er efter Justitsministeriets opfattelse desuden et behov for, at den obligatoriske ordning skal gælde for både private og offentlige myndigheder, da begge disse aktører har mulighed for at foretage tv-overvågning i dag.

Den obligatoriske ordning bør efter Justitsministeriets opfattelse omfatte private og offentlige myndigheders tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Det vil i praksis sige, at private og offentlige myndigheder, der i medfør af f.eks. tv-overvågningsloven, databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven foretager tv-overvågning af de ovenfor nævnte områder, skal registrere sig i POLCAM.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.4.3 nedenfor vedrørende den foreslåede ordning.

2.4.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det gøres obligatorisk for private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, at registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Forslaget indebærer, at private og offentlige myndigheder vil skulle registrere sin tv-overvågning, der tv-overvåger de i den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 e, stk. 1, angivne områder, i POLCAM.

Tv-overvågning, som er opsat inden den obligatoriske ordning er trådt i kraft, og som ikke allerede i dag er registreret under den frivillige ordning, skal registreres senest den 15. juli 2020.

Det foreslås desuden, at private og offentlige myndigheder, der har registreret sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM), skal registrere væsentlige ændringer i tv-overvågningen i registret.

Forslaget indebærer, at der vil skulle ske registrering af væsentlige ændringer i registreret, så det sikres, at oplysninger i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) ikke er forældede, idet dette vil kunne besværliggøre

politiets efterforskningsarbejde og underminere den operationelle værdi og formålet med POLCAM.

Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 3 samt bemærkningerne hertil.

Endelig foreslås det, at en overtrædelse af kravet om registrering af tv-overvågning og væsentlige ændringer i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) straffes med bøde. Forslaget indebærer således, at der vil gives mulighed for bødestraf, hvis man ikke foretager registrering af tv-overvågning i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 14, og bemærkningerne hertil.

2.5. Udvidet adgang til opbevaring af optagelser

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Tv-overvågningsloven indeholder i § 4 c, stk. 1, en bestemmelse om, hvornår billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, må videregives.

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, at sådanne billed- og lydoptagelser kun må videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, videregivelsen følger af lov, eller videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsoptællende øjemed.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at der er tale om en videreførelse af den dagældende persondatalovs § 26 a, stk. 1, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 205 som fremsat, side 13.

For så vidt angår billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, følger det af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, at sådanne optagelser som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget, medmindre optagelserne kan opbevares i et længere tidsrum i medfør af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at der er tale om en videreførelse af den dagældende persondatalovs § 26, stk. 2.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at med bestemmelsen fraviges med hensyn til billed- og lydoptagelser, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, den almindelige regel i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, hvorefter indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil

oplysningerne behandles, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 205 som fremsat, side 16 f. Databeskyttelsesforordningens artikel 5 er omtalt nærmere ovenfor under punkt 2.1.1.6.

Det fremgår derudover af forarbejderne, at bestemmelsen i alle tilfælde giver ret til opbevaring af optagelser i 30 dage, men samtidig tilsiger almindelige databeskyttelseshensyn, at der sker sletning på et tidligere tidspunkt, hvis vedkommende dataansvarlige vurderer, at der ikke er behov for yderligere opbevaring.

Efter tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5, kan optagelser opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2017-18, tillæg A, L 205 som fremsat, side 17 f., at der med bestemmelsen er tale om en videreførelse af den dagældende persondatalovs § 26 a, stk. 3.

Det følger endvidere af forarbejderne, at der ifølge bestemmelsen kan ske opbevaring af de pågældende optagelser ud over den i stk. 4 indeholdte frist, hvis opbevaringen er nødvendig for den dataansvarliges behandling af en konkret tvist, f.eks. en sag om bortvisning af en medarbejder, eller af hensyn til videregivelse i kriminalitetsforebyggende øjemed efter tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 2.

Bestemmelsen giver adgang til at opbevare oplysninger om den, som tvisten vedrører, men derimod ikke til opbevaring af optagelser af andre personer, som ikke har relation til den pågældende tvist. Opbevaring af overskudsinformation skal den dataansvarlige undgå ved i videst muligt omfang at anonymisere de pågældende oplysninger.

Beslutter en dataansvarlig at opbevare optagelser i medfør af bestemmelsen i § 4 c, stk. 5, på grund af en tvist, skal den, som tvisten vedrører, underrettes om det snarest muligt og inden udløb af 30 dages fristen. Fremsættes der anmodning herom, skal vedkommende desuden have udleveret en kopi af optagelsen. Den kopi, som udleveres, forudsættes forinden anonymiseret i det ovenfor nævnte omfang.

Det fremgår herudover af § 4 c, stk. 5, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end 30 dage, hvis det er nødvendigt af hensyn til behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter bestemmelsens stk. 2. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår det, at der som noget nyt i forhold til den dagældende persondatalovs § 26 a, stk. 3, foreslås indført, at optagelser af formodede gerningspersoner på samme måde som for optagelser, der er nødvendige til brug for en konkret tvist, skal kunne opbevares længere end 30 dage i det omfang, det er nødvendigt af hensyn

til den dataansvarliges behandling af billed- og lydoptagelser i kriminalitetsforebyggende øjemed efter bestemmelsen i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 2. Til forskel fra sager om konkrete tvister stilles der i sidstnævnte tilfælde imidlertid ikke krav om udlevering af kopi af optagelsen til den eller de formodede gerningspersoner.

Opbevares optagelser af formodede gerningspersoner i medfør af § 4 c, stk. 5, gælder udgangspunktet om underretning til den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 14. Dog må det antages, at underretning i almindelighed kan undtages efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, da underretning i de fleste tilfælde må antages at være umulig eller kræve en uforholdsmæssig stor indsats, eller efter § 22 i databeskyttelsesloven på grund af afgørende hensyn til private interesser eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger.

Det fremgår derudover af forarbejderne, at bestemmelsen i § 4 c, stk. 5, ikke regulerer spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan foretages tv-overvågning med billed- og lydoptagelse.

2.5.1.2. Behandling af personoplysninger i forbindelse med private tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende, som benyttes til almindelig færdsel, er omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal således iagttages af private ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.1.1.6.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at reglerne rettet mod private i tv-overvågningsloven er omfattet af det nationale råderum i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3. Det gælder bl.a. i forhold til tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, vedrørende videregivelse af billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 205 som fremsat, side 10. Behandling af personoplysninger i sådanne tilfælde skal således ske efter tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.5.1.1, men de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven skal dog fortsat iagttages i den forbindelse.

2.5.2. Justitsministeriets overvejelser

Efter tv-overvågningsloven skal billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, som udgangspunkt slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget.

Der er dog mulighed for at opbevare sådanne optagelser i et længere tidsrum, hvis det er nødvendigt af hensyn til den da-

taansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 2, jf. tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5.

Der er derimod ikke mulighed for at opbevare sådanne optagelser i et længere tidsrum, hvis optagelserne dokumenterer et formodet strafbart forhold, og et sådant strafbart forhold er anmeldt til politiet, men hvor det ikke har været muligt at overdrage optagelserne til politiet inden for 30 dage.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan denne retstilstand medføre en række uhensigtsmæssige konsekvenser i praksis, hvor private på den ene side skal slette optagelser inden for 30 dage, men hvor de på den anden side ønsker at bistå politiet i forbindelse med opklaring af strafbare forhold ved at bidrage med bevismateriale i form af optagelser, der er optaget i forbindelse med tv-overvågning.

For at sikre at ovennævnte uhensigtsmæssige konsekvenser undgås, er der efter Justitsministeriets opfattelse behov for, at muligheden for at opbevare optagelser ud over 30 dage i tv-overvågningsloven udvides.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.5.3 nedenfor vedrørende den foreslåede ordning.

2.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at bestemmelsen i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5, udvides, således at der gives mulighed for, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed, kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i lovens § 4 c, stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold. Der sigtes i den forbindelse navnlig til tilfælde, hvor et formodet strafbart forhold er dokumenteret ved optagelserne, og som er anmeldt til politiet i overensstemmelse med retsplejelovens § 742, men hvor det ikke har været muligt at overdrage optagelserne til politiet inden for den frist, der er angivet i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4.

Forslaget vil indebære, at der i sådanne tilfælde vil kunne ske opbevaring af optagelserne i et længere tidsrum, end hvad der følger af fristen i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 12, og bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

3.1. Generelt

Som det fremgår ovenfor under punkt 2.1.1.6, gælder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven for behandling af personoplysninger, der helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling, og på anden ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Af databeskyttelseslovens § 2, stk. 4, følger det, at databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen gælder for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Som også nævnt ovenfor under punkt 2.1.1.6 er der efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, mulighed for at opretholde og indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen i forbindelse med artikel 6, stk. 1, litra c og e, vedrørende behandling på baggrund af en retlig forpligtelse eller i samfundets interesse. Derudover gælder der særlige regler i databeskyttelsesforordningens artikel 10 og databeskyttelseslovens § 8 for så vidt angår behandling af personoplysninger om strafbare forhold.

Med lovforslaget indføres der nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger og personoplysninger vedrørende strafbare forhold.

Det vurderes, at der er mulighed for at indføre de med lovforslaget foreslåede bestemmelser i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen og dennes rammer for særregler om behandling af personoplysninger. Vurderingen af lovforslaget har taget udgangspunkt i de kriterier, som fremgår af betænkning nr. 1565 om databeskyttelsesforordningen – og de retlige rammer for dansk lovgivning i forhold til indførelse af nye nationale særregler for behandling af ikke-følsomme personoplysninger, jf. betænkning nr. 1565, del I – bind 1, side 168 ff.

I den forbindelse bemærkes det, at for så vidt angår lovforslagets bestemmelser og behandlingen af ikke-følsomme personoplysninger i medfør heraf, er det vurderingen, at der med lovforslaget er hjemmel hertil i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, idet behandling af personoplysninger efter lovforslaget vil være nødvendig af hensyn til opgaver i samfundets interesse, jf. betænkning nr. 1565, del I – bind 1, side 169. I sådanne tilfælde vil det således alene være relevant at vurdere, om den nationale bestemmelse i tv-overvågningsloven er opfyldt.

For så vidt angår lovforslagets bestemmelser og behandlingen af særlige kategorier af personoplysninger i medfør heraf, er det vurderingen, at der med lovforslaget er hjemmel hertil, idet behandling af personoplysninger efter lovforslaget vil være nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 1, litra g, jf. artikel 6, stk. 1, litra e. Lovforslaget vurde-

res endvidere at sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser, jf. betænkning nr. 1565, del I – bind 1, side 218. I sådanne tilfælde vil det således alene være relevant at vurdere, om den nationale bestemmelse i tv-overvågningsloven er opfyldt.

For så vidt angår lovforslaget og behandlingen af personoplysninger om strafbare forhold i medfør heraf og overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 10, er det vurderingen, at loven efter vedtagelse af lovforslaget vil udgøre hjemmel i national ret til behandling af personoplysningerne. Med lovforslaget vil der endvidere gives passende garantier for registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. I sådanne tilfælde vil det således alene være relevant at vurdere, om den nationale bestemmelse i tv-overvågningsloven er opfyldt.

Det bemærkes om databeskyttelsesforordningens råderum for nationale bestemmelser om behandling af personoplysninger, at sådanne nationale bestemmelser om, hvornår man må og ikke må behandle oplysninger, må antages at kunne – som tilfældet er med dette lovforslag – rette sig mod private aktører.

Der kan i den forbindelse henvises til f.eks. databeskyttelsesforordningens artikel 55, der vedrører tilsynsmyndighedens kompetence. Det følger således af databeskyttelsesforordningens artikel 55, stk. 2, 1. pkt., at hvis behandling foretages af offentlige myndigheder eller af private organer, der handler på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra c eller e, er tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat kompetent. Der kan endvidere henvises til betænkning nr. 1565, del I – bind 1, side 159 f. og 162 f.

Foruden det ovenstående skal det endvidere bemærkes, at lovforslaget vil gå forud for reglerne i databeskyttelseslovens §§ 6 og 8, jf. databeskyttelseslovens § 1, stk. 3.

Herudover skal det bemærkes, at de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 altid skal iagttages i forbindelse med behandling af personoplysninger, herunder når der indsamles og behandles personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning. Det indebærer f.eks., at tv-overvågningen skal ske i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra c, hvorefter personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det vurderes, at lovforslaget kan indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5, jf. betænkning nr. 1565, del I – bind 1, side 170.

Det bemærkes i den forbindelse, at de øvrige bestemmelser i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven også skal iagttages, når personoplysninger behandles efter lovforslagets bestemmelser.

3.2. Konsekvensanalyse

Som anført under punkt 2.1.1.6 finder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven anvendelse for enhver form for behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 1, at hvis en type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier og i medfør af sin karakter, omfang, sammenhæng og formål, sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, foretager den dataansvarlige forud for behandlingen en analyse af de påtænkte behandlingsaktiviteters konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger.

Artikel 35, stk. 2-7, beskriver nærmere, hvordan en konsekvensanalyse, jf. stk. 1, skal finde sted.

Det fremgår af databeskyttelsesforordningens artikel 35, stk. 3, litra c, at en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse navnlig er påkrævet i tilfælde, som indebærer en systematisk overvågning af et offentligt tilgængeligt område i stort omfang.

Af artikel 35, stk. 10, følger det, at hvis en behandling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c eller e, har et retsgrundlag i EU-retten eller i den medlemsstats nationale ret, som den dataansvarlige er underlagt, og denne ret regulerer den eller de pågældende specifikke behandlingsaktiviteter, finder stk. 1-7 ikke anvendelse, hvis medlemsstaten allerede har foretaget en generel konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse i forbindelse med vedtagelsen af dette retsgrundlag.

Som det fremgår af punkt 3.1 ovenfor, har lovforslagets bestemmelser om behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, jf. artikel 6, stk. 2 og 3.

Justitsministeriet har på denne baggrund foretaget en generel konsekvensanalyse på linje med artikel 35, stk. 10, af de ændringer i adgangen til at foretage tv-overvågning, som lovforslaget indebærer.

Justitsministeriet har ved vurderingen taget generelt udgangspunkt i kravene fastsat i artikel 35, stk. 1-7.

Justitsministeriet har i den forbindelse generelt tillagt det vægt, at de foreslåede bestemmelser knytter sig til tv-overvågningsloven, der i forvejen indeholder visse begrænsninger for anvendelse af optagelser fra tv-overvågning.

Det er i den forbindelse bl.a. fastsat, hvornår billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning, må videregives, jf. lovens § 4 c, stk. 1-3, herunder at visse videregivelser forudsætter forudgående tilladelse fra Datatilsynet. Ifølge tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, nr. 3, må tv-overvågningsoptagelser f.eks. kun videregives, hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Endvidere fastsætter lovens § 4 c, stk. 4, en begrænsning af, hvor længe tv-overvågningsoptagelser må opbevares. Af bestemmelsen fremgår det således, at optagelser som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Enhver behandling af tv-overvågningsoptagelser vil således – i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens princip om dataminimering, jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra c – være begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles, hvilket væsentligt begrænser risikoen for de berørte fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

På denne baggrund er det Justitsministeriets samlede vurdering, at risikoen for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, som de foreslåede ændringer af tv-overvågningsloven medfører, når de vurderes i lyset af de garantier mv., der er beskrevet ovenfor (den såkaldte residualrisiko), generelt er begrænset til et acceptabelt niveau. Justitsministeriet finder således ikke, at der generelt vil foreligge en høj residualrisiko for de berørte fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder som konsekvens af de foreslåede ændringer.

Justitsministeriet finder det endvidere relevant – som et supplement til de forhold, der er tillagt vægt ved den generelle konsekvensanalyse – at den yderligere behandling af personoplysninger, der vil kunne finde sted som følge af de foreslåede ændringer af loven, i det hele vil være omfattet af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

På samme vis finder Justitsministeriet det relevant, at enhver behandling af personoplysninger indsamlet ved brug af tv-overvågning er underlagt Datatilsynets uafhængige tilsyn, jf. databeskyttelseslovens kapitel 10. Det følger af forordningens artikel 77, at enhver registreret har ret til at klage til Datatilsynet, hvis den registrerede finder, at behandlingen af personoplysninger vedrørende vedkommende overtræder denne forordning. Datatilsynet vil endvidere kunne føre tilsyn med enhver tv-overvågning omfattet af de foreslåede ændringer og efter omstændighederne benytte de beføjelser, der er tillagt Datatilsynet efter databeskyttelsesforordningens artikel 58, over for en dataansvarlig.

4. Forholdet til EU's charter om grundlæggende rettigheder

Efter EU's charter om grundlæggende rettigheders artikel 7 har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation. Ifølge præamblen bekræfter chartret de rettigheder, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. I Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1, gælder en tilsvarende ret til respekt for sit privatliv og familieliv.

Efter chartrets artikel 8, stk. 1, har enhver desuden ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører den pågældende.

Med lovforslagets udvidede adgang for private og offentlige myndigheders tv-overvågning af frit tilgængelige områder er det Justitsministeriets opfattelse, at overvågningen må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet og beskyttelse af personoplysninger, jf. chartrets artikel 7 og 8.

I så fald følger det af chartrets artikel 52, stk. 1, at enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i de foreslåede bestemmelser og vil ske med henblik på kriminalitetsbekæmpelse, jf. punkt 2.1.3, 2.2.3 og 2.3.3 ovenfor.

For så vidt angår kravet om nødvendighed (proportionalitetsprincippet) bemærkes, at de foreslåede bestemmelser knytter sig til tv-overvågningsloven, der i forvejen indeholder visse begrænsninger for anvendelse af optagelser fra tv-overvågning.

Det er i den forbindelse bl.a. fastsat, hvornår billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning, må videregives, jf. lovens § 4 c, stk. 1-3, herunder at visse videregivelser forudsætter forudgående tilladelse fra Datatilsynet. Ifølge tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, nr. 3, må tv-overvågningsoptagelser f.eks. kun videregives, hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

Endvidere fastsætter lovens § 4 c, stk. 4, en begrænsning af, hvor længe tv-overvågningsoptagelser må opbevares. Af bestemmelsen fremgår det således, at optagelser som udgangspunkt skal slettes senest 30 dage efter, at optagelserne er foretaget. Enhver behandling af tv-overvågningsoptagelser vil således – i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens princip om dataminimering, jf. forordningens artikel 5, stk. 1, litra c – være begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles, hvilket væsentligt begrænser risikoen for de berørte fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder.

Derudover bemærkes det – som understreget i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 og 10 – at de foreslåede bestemmelser alene giver adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Der må således ikke tv-overvåges ind i private hjem eller andre private områder, herunder ind i kirker, organisationers bygninger, andre butikker mv.

For så vidt angår adgangen til at foretage tv-overvågning og det område, som må tv-overvåges, bemærkes det, at tv-overvågningen skal indrettes på en sådan måde, at der kun tv-overvåges i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til kri-

minalitetsbekæmpelse. Der henvises i den forbindelse til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5, og § 1, nr. 10.

Sammenfattende er det på denne baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning vil opfylde betingelserne i artikel 52, stk. 1, i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes at medføre mindre udgifter bl.a. til op-sætning og drift af kameraer, pålæg om tv-overvågning ved bestemte offentlige bygninger, øget tilsyn samt mindre administrationsudgifter.

Eventuelle begrænsede merudgifter forbundet med politiets administration af ansøgninger fra private om tilladelse til i særlige tilfælde at foretage tv-overvågning vil blive afholdt inden for politiets eksisterende økonomiske rammer.

Eventuelle begrænsede merudgifter i forbindelse med op-sætning og drift af kameraer vil blive afholdt inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Forslaget forventes at medføre udgifter til Datatilsynet på samlet set 2,2 mio. kr. årligt bl.a. som følge af tilsyn med fysiske og juridiske personer, som vil kunne indsamle og behandle personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.

Lovforslaget indebærer i øvrigt, at det gøres obligatorisk for offentlige myndigheder at registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget indebærer, at det gøres obligatorisk for private at registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Forslaget vurderes i øvrigt ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

Justitsministeriet vurderer, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for lovforslaget.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, ud over hvad der fremgår af bemærkningerne ovenfor under punkt 3 og 4, hvorefter det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer af tv-overvågningsloven kan indføres inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og EU's charter om grundlæggende rettigheder.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 11. december 2019 til den 8. januar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Akademikerne, Amnesty International, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BL – Danmarks Almene Boliger, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW – Institut for Ledelse, Politik og Filosofi, Danmarks Idræts-Forbund, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Tekniske Universitet – DTU Diplom – Center for Diplomingeniøruddannelse, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Boldspil-Union, Dansk Byggeri, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Taxi Råd, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Udlejere, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervslejernes Landsorganisation, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, Færøernes Landsstyre, Grønlands Selvstyre, Handelshøjskolen – Århus Universitet, HK, HORESTA, Højesteret, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, Justitia, KL, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Liberale Erhvervs Råd, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, PROSA, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rådet for Digital Sikkerhed, samtlige byretter, samtlige kommuner, samtlige regioner, SikkerhedsBranchen, Syddansk Universitet – Det Samfundsvidenskabelige Fakultet, Sø- og Handelsretten, Trafiksekskaberne i Danmark, Vestre Landsret, Østre Landsret, Aalborg Universitet – Ju-

ridisk Institut – Det Samfundsfaglige Fakultet, Aarhus Rets-
hjælp og Aarhus Universitet – Juridisk Institut.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Eventuelle begrænsede merudgifter forbun- det med politiets administration af ansøgnin- ger fra private om tilladelse til i særlige til- fælde at foretage tv-overvågning vil blive af- holdt inden for politiets eksisterende økono- miske rammer. Eventuelle begrænsede merudgifter i forbin- delse med opsætning og drift af kameraer vil blive afholdt inden for myndighedernes eksis- terende økonomiske rammer. Forslaget forventes at medføre udgifter til Datatilsynet på samlet set 2,2 mio. kr. årligt bl.a. som følge af tilsyn med fysiske og juri- diske personer, som vil kunne indsamle og behandle personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Lovforslaget indebærer i øvrigt, at det gøres obligatorisk for offentlige myndigheder at re- gistriere sig i politiets register over tv-over- vågningskameraer (POLCAM).
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Lovforslaget indebærer, at det gøres obliga- torisk for private at registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POL- CAM).
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget vurderes ikke at have admi- nistrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget vurderes ikke at have admini- strative konsekvenser for borgerne.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter, ud over hvad der fremgår af bemærk- ningerne ovenfor under punkt 3 og 4, hvorefter det er Justitsministeriets vurdering, at de foreslåede ændringer af tv-overvågningsloven kan indføres inden for rammerne af data- beskyttelsesforordningen og EU's charter om grundlæggende rettigheder.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervs- rettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regule- ring (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, at private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Det følger endvidere af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, at bestemmelsen i lovens § 1 ikke gælder i de tilfælde, der nævnes i § 2, stk. 1, nr. 1-4.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 1*, indsættes en henvisning til stk. 1 efter henvisningen til § 1, således at det i bestemmelsen præciseres, at det er bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, der ikke finder anvendelse i de i § 2, stk. 1, nr. 1-4, opregnede tilfælde.

Det vil efter forslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, at bestemmelsen i § 1, stk. 1, ikke gælder i de tilfælde, der er nævnt i § 2, stk. 1, nr. 1-4.

Forslaget er af teknisk karakter og indebærer ikke en ændring af gældende ret, idet der alene vil være tale om en præcisering af lovteksten.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger i dag af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, at bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, ikke gælder i forhold til tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader samt arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Det foreslås, at der i § 2, *stk. 1, nr. 3*, indsættes engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer.

Det vil efter dette forslag således fremgå af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, at bestemmelsen i lovens § 1 ikke gælder i forhold til tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder, engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg.

Den foreslåede bestemmelse vil bevirke, at engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, i samme grad som de i bestemmelsen øvrigt nævnte private aktører kan foretage tv-overvågning af de i bestemmelsen nævnte områder. Dette af hensyn til, at engrosvirksomheder,

hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, er i en sammenlignelig situation med disse øvrige private aktører, herunder særligt i forhold til butikker, hvorfra der foregår detailsalg. Det bemærkes, at de i § 2, nr. 3, litra b, nævnte områder, som må tv-overvåges, udvides med den foreslåede bestemmelse i dette lovforslags § 1, nr. 5.

Med udtrykket »engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer« forstås i bestemmelsens forstand virksomheder, hvorfra der foregår engrossalg, hvorved forstås salg og udlevering af varer til andre virksomheder eller erhvervsdrivende. Engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer, skal altså afsondres fra butikker, hvorfra der foregår detailsalg, der sælger til forbrugere.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger i dag af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader.

Det foreslås, at der efter egne indgange i § 2, *stk. 1, nr. 3, litra a*, indsættes hvorved forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende.

Det vil efter dette forslag således fremgå af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange, hvorved forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende, og facader.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til at undgå tvivl vedrørende bestemmelsens anvendelsesområde. Formålet med forslaget er således at præcisere, hvad der nærmere forstås ved »egne indgange«.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger i dag af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader.

Det foreslås, at der efter facader i § 2, stk. 1, nr. 3, litra a indsættes hvorved forstås ydervægge, ydermure, butiksvinduer eller lignende.

Det vil efter dette forslag således fremgå af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikscentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af egne indgange og facader, hvorved forstås ydervægge, ydermure, butiksvinduer eller lignende.

Den foreslåede bestemmelse er begrundet i hensynet til at undgå tvivl omkring bestemmelsens anvendelsesområde. Formålet med forslaget er således at præcisere, hvad der nærmere forstås ved »facader«.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger i dag af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, at bestemmelsen i § 1 ikke gælder tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikscentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af arealer som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Der er ikke efter tv-overvågningsloven i dag mulighed for at foretage tv-overvågning af et område, der strækker sig længere end ca. 10-15 meter fra forretningsstedets indgange og facader.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 3, litra b nyaffattes til arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Med udtrykket »indgange« forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Med udtrykket »facader« forstås ydervægge, ydermure, butiksvinduer eller lignende, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Formålet med den foreslåede ændring af bestemmelsen er at udvide muligheden for privates tv-overvågning af området omkring egne indgange og facader, som benyttes til almindelig færdsel. Den foreslåede bestemmelse gør således op med den gældende praksis på området, hvorefter der kun må ske overvågning af den del af fortovsarealet, den åbne plads osv., der ligger inden for en kort afstand fra forretningsstedets indgange og facader.

De private, der vil være omfattet af bestemmelsen, skal således ikke længere umiddelbart være begrænset af et afstandskrav i forbindelse med tv-overvågningen. I stedet skal der fokuseres på, at der ikke tv-overvåges ind i private hjem el-

ler andre private områder, herunder ind i kirker, organisations bygninger, andre butikker mv. Det bemærkes i tilknytning hertil, at den foreslåede bestemmelse alene giver private mulighed for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel.

Den foreslåede bestemmelse giver således mulighed for, at pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikscentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, kan foretage tv-overvågning ned ad en gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, selvom der i princippet vil være tale om flere hundrede meter. Det afgørende for afgrænsningen af, i hvilket omfang der må tv-overvåges er således, at den pågældende erhvervsdrivende har sikret sig, at der ikke tv-overvåges ind i private hjem eller andre private områder.

Det har erfaringsmæssigt vist sig, at optagelser, der går længere end de 10-15 meter fra forretningsstedets indgange og facader, som den nuværende retstilstand giver mulighed for, kan have væsentlig betydning for opklaringen af kriminalitet. Tv-overvågningen skal dog være målrettet mod den erhvervsdrivendes behov og området omkring dennes forretningssted. Det er vanskeligt på forhånd at angive, hvor langt ned ad gaden tv-overvågningen må række i den konkrete situation. Efter Justitsministeriets opfattelse er det dog i almindelighed vanskeligt at forestille sig, at der kan være et behov for at tv-overvåge et område, som strækker sig længere end et par hundrede meter fra forretningsstedets egne indgange og facader.

Det bemærkes i den forbindelse, at det vil være i overensstemmelse med den foreslåede ændring af bestemmelsen at opsætte tv-overvågningskameraer flere steder på et forretningssteds facade. Det kan således efter bestemmelsen være muligt at opsætte tv-overvågning på f.eks. hver ende af en facade ud mod en gågade, uanset at der herved sker tv-overvågning af et større område omkring forretningsstedets indgange og facader.

Også fortovsarealer mv., der i forhold til det pågældende forretningssteds egne indgange og facader ligger på modsatte side af en vej eller gågade eller foran naboejendomme som f.eks. andre forretningssteder, vil kunne tv-overvåges efter den foreslåede bestemmelse, idet der er tale om arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af forretningsstedets egne indgange og facader.

Forslaget betyder, at når der er tale om tv-overvågning, som er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, så kan der i medfør af bestemmelsen i tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, foretages tv-overvågning af arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader, herunder af arealet, der ligger foran naboejendomme som f.eks. andre forretningssteder, efter en konkret vurdering af de lokale forhold. Med forslaget vil der dog ikke kunne foretages tv-overvågning af et område, der ligger foran naboejendomme, som anvendes til beboelse, af hensyn

til naboernes privatliv, uanset at de øvrige betingelser i tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, er opfyldt.

Der gøres med den foreslåede ændring af bestemmelsen op med det tidligere krav om, at tv-overvågningen skal være klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. Det indebærer, at den erhvervsdrivende må foretage en konkret vurdering af, hvorvidt et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet gør det nødvendigt (og således ikke klart nødvendigt) at foretage tv-overvågning af de arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader.

Det er således fremover muligt at foretage tv-overvågning blot der er en vis sandsynlighed for, at der kan blive begået kriminalitet relateret til den erhvervsdrivendes virksomhed. Hensigten er at give vide muligheder for at foretage tv-overvågning af det offentlige rum, da tv-overvågning som redskab kan være meget effektivt i forbindelse med opklaring af kriminalitet.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til punkt 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder om forholdet til artikel 5, stk. 1, litra c.

Til nr. 6

Det følger af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, at forbuddet i lovens § 1, stk. 1, ikke gælder i forhold til tv-overvågning, der foretages af de aktører, som er opregnet i nr. 1-3.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 5* i tv-overvågningslovens § 2, *stk. 1*, om, at bestemmelsen i § 1, stk. 1, ikke gælder for tv-overvågning, der er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for, at der i medfør af § 2, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, kan fastsættes regler om, at yderligere aktører end de i tv-overvågningslovens § 2 opregnede, af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, skal have mulighed for at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af tv-overvågningslovens § 1, stk. 1, at private ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Det følger endvidere af tv-overvågningslovens § 5, stk. 1, at overtrædelse af bl.a. § 1 straffes med bøde.

Der er ikke efter tv-overvågningsloven i dag mulighed for, at politiet uanset bestemmelsen i lovens § 1, stk. 1, kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 4* i tv-overvågningsloven § 2 om, at private efter ansøgning til politiet i særlige tilfælde kan gives tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel. Det foreslås, at en tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen og, hvor det er relevant, kan være underlagt vilkår. Det foreslås endvidere udtrykkeligt fastsat, at optagelser der omfattes af den foreslåede bestemmelse, alene må videregives til politiet.

Tilladelse efter den foreslåede bestemmelse vil som udgangspunkt skulle gives af den relevante politikreds, medmindre der er fastsat nærmere regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse, i medfør af den foreslåede ændring af tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, der med forslaget bliver til *stk. 5*, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil. Det forudsættes i den forbindelse, at politikredsen i relevante tilfælde indhenter PET's vurdering af, hvorvidt etableringen af tv-overvågning må anses for formålstjenligt på baggrund af et konkret trusselsbillede.

Kredsen af private, der efter den foreslåede bestemmelse kan opnå tilladelse, er sammenfaldende med de parter, der er omfattet af forbuddet i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1. Efter den foreslåede bestemmelse vil private enkeltpersoner, juridiske personer samt religiøse sammenslutninger, private institutioner, foreninger mv. således kunne ansøge politiet om tilladelse til tv-overvågning.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne ske tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, herunder enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 4, 1. pkt.*, er det en betingelse for politiets tilladelse, at tv-overvågningen er nødvendig for at imødegå en sikkerhedstrussel. Med udtrykket »nødvendig for at imødegå en sikkerhedstrussel« sigtes der til, at politiet ved ansøgningen om at foretage tv-overvågning skal foretage en samlet vurdering af alle relevante forhold knyttet til den ansøgende parts forhold og området i øvrigt. I den forbindelse skal der bl.a. lægges vægt på oplysninger om truslens karakter, herunder om truslen er rettet mod fysiske personers liv, helbred, velfærd, mod bygninger, infrastruktur eller andet. Det vil i alle tilfælde være afgørende, om politikredsen – bl.a. på baggrund af oplysningerne indhentet fra PET – ud fra en samlet politifaglig vurdering finder etableringen af tv-overvågning nødvendig. Private vil således ikke have retskrav på, at bestemmelsen bringes i anvendelse, idet politiets tilladelse altid vil bero på en konkret politifaglig vurdering. Det forhold at en privat f.eks. er undergivet politiets beskyttelse eller anses for at være genstand

for en sikkerhedstrussel, vil ikke i sig selv indebære, at tilladelse skal meddeles.

Den foreslåede bestemmelse har således et forholdsvis snævert anvendelsesområde og vil kunne bringes i anvendelse, når der foreligger en sikkerhedstrussel – f.eks. en konkret terrortrussel rettet mod religiøse bygninger eller opholdssteder – hvor politiet vurderer, at etableringen af en ekstraordinær tv-overvågningsløsning er nødvendig for at imødegå den pågældende trussel. Henset til det forholdsvis snævre anvendelsesområde for den foreslåede bestemmelse og henset til karakteren af sikkerhedstruslen, der skal være til stede for at bringe bestemmelsen i anvendelse, forudsættes det, at en sådan ansøgningssag behandles hurtigt. Bestemmelsen vil således ikke kunne hjemle etablering af tv-overvågning i mere generelt kriminalitetsbekæmpende øjemed, idet en sådan tv-overvågning skal etableres i overensstemmelse med lovens øvrige bestemmelser herom. Hertil kommer, at der med kravet om en sikkerhedstrussel alene sigtes til aktuelle og målrettede sikkerhedstrusler. Se i den forbindelse dog den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 6 og 9, hvor justitsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om adgang til tv-overvågning efter stk. 1, nr. 5.

Formålet med at etablere tv-overvågning hos den private vil være at understøtte, at denne selv kan iværksætte forholdsregler – hvilket i praksis navnlig vil være at bringe fysiske personer i sikkerhed, alarmere politiet mv. – for at beskytte sig mod en sikkerhedstrussel, der materialiserer sig med kort eller ingen varsel. Gennem en sådan adgang til at benytte tv-overvågning til at identificere sikkerhedstrusler vil det samlede sikkerhedsberedskab – der i øvrigt varetages af og i dialog med politiet – kunne varetages mere effektivt.

Den foreslåede bestemmelses krav om, at tilladelse kun kan meddeles i nærmere bestemt omfang indebærer, at politiet i forbindelse med en tilladelse vil skulle angive, hvilke områder der lovligt kan tv-overvåges, herunder eventuelt hvilke tekniske kapaciteter, tv-overvågningsudstyret må have. Tilladelsen skal sikre, at det databeskyttelsesretlige proportionalitetsprincip overholdes, og at der således ikke tv-overvåges i videre omfang end nødvendigt. En tilladelse fra politiet ændrer dog ikke på, at Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågningen, jf. databeskyttelseslovens § 27.

Det skal herudover bemærkes, at det forudsættes, at det er den private selv, der finansierer tv-overvågningen på baggrund af en meddelt tilladelse, herunder i forhold til indkøb af udstyr, opsætning heraf mv.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 4, 2. pkt.*, vil der ved meddelelse af tilladelse kunne fastsættes nærmere vilkår for tv-overvågningen, herunder om slettefrist, fysisk adgang til lokaler, hvor overvågningen kan tilgås mv., når politiet skønner det relevant. Vilkårene udformes på grundlag af en konkret vurdering, idet der dog i alle tilfælde bør fastsættes krav, der sikrer, at tv-overvågningen via tekniske foranstaltninger mv. ikke overvåger tæt ved private boliger, haver og

andre områder, der ikke er offentligt tilgængelige. Politiet vil i den forbindelse kunne føre tilsyn med, om de meddelte vilkår for tilladelsen overholdes.

Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at overtrædelse af et vilkår for tilladelsen bevirker, at tilladelsen er overtrådt. Overtrædelse af en tilladelse kan straffes i medfør af tv-overvågningslovens § 5, stk. 1. Der kan som et eksempel herpå nævnes det tilfælde, at en privat, der er meddelt tilladelse efter den foreslåede bestemmelse, foretager tv-overvågning af et område, der benyttes til almindelig færdsel, i videre omfang, end hvad der er givet tilladelse til af politiet eller i strid med et vilkår. Der kan herudover henvises til punkt 2.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 4, 3. pkt.*, må optagelser alene videregives til politiet. Optagelserne vil således alene kunne anvendes til det sikkerhedsmæssige formål med tv-overvågningen, og bestemmelsen afskærer udtrykkeligt den private fra at videregive optagelser til andre end til politiet, herunder PET. Den private er således afskåret fra at anvende – herunder videregive – optagelserne til andre formål, herunder kriminalitetsbekæmpelse, der ikke angår sikkerhedstruslen.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det følger af tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, at politiet uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, efter ansøgning kan give boligorganisationer og foreninger m.v., der repræsenterer husstandene i et boligområde, tilladelse til at foretage tv-overvågning af det pågældende boligområde og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Derudover kan politiet efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 3, efter ansøgning give ejere af idrætsanlæg tilladelse til at foretage tv-overvågning af anlæggets indgange, facader, indhegninger mv. og af arealer, som ligger i direkte tilknytning hertil, når overvågningen er væsentlig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen.

Det følger af tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at henvisningen til stk. 2 og 3 i § 2, *stk. 4*, der med lovforslaget bliver til stk. 5, ændres til stk. 2-4, der med forslaget bliver til stk. 5, således at der i bestemmelsen indsættes en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, hvorefter politiet i særlige tilfælde efter ansøgning kan give private tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er

nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Det vil efter lovforslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 2, stk. 5, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter stk. 2-4.

Forslaget vil betyde, at der ved bekendtgørelse kan fastsættes regler om, hvilken myndighed inden for politiet der kan give tilladelse til tv-overvågning i medfør af den foreslåede nye bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, stk. 4. Sådanne regler vil i givet fald fravige udgangspunktet om, at tilladelse til tv-overvågning efter den foreslåede nye bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, stk. 4, vil skulle gives af den relevante politikreds, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Det følger af tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, at forbuddet i lovens § 1, stk. 1, ikke gælder i forhold til tv-overvågning, der foretages af de aktører, som er opregnet i nr. 1-3.

Det foreslås i § 2, stk. 6, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om adgang til tv-overvågning efter stk. 1, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for, at der kan fastsættes regler om, at yderligere aktører end de i tv-overvågningslovens § 2 opregnede, af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, skal have mulighed for at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der hurtigt kan foretages justeringer i den udtømmende opregning af hvilke virksomhedstyper mv., der lovligt må foretage tv-overvågning, hvis der er behov for det.

Justitsministeriet vil nærmere overveje, om der for andre områder end de i § 2 opregnede skal være en tilsvarende mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, såsom f.eks. ved lagerhaller og byggepladser. Derudover vil det blive overvejet, om private beskæftiget med f.eks. kritisk infrastruktur og medicinfirmaer også skal medtages.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Tv-overvågningslovens generelle forbud i § 1, stk. 1, mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, omfatter ikke offentlige myndigheders tv-overvågning. For offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, fin-

der databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler anvendelse.

Det foreslås i § 2 c, at en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren får mulighed for at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at kommuner i videre omfang end i dag kan foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel.

Forslaget vil dog også indebære, at muligheden for kommunerne for at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, ikke er ubegrænset, idet denne alene kan ske af visse områder og under visse betingelser, ligesom politiet under visse betingelser kan afvise en sådan tv-overvågning eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt.

Det foreslås i stk. 1, at en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden kan foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed. Det bemærkes i den forbindelse, at en restaurationsvirksomhed efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, som foreslås ændret ved dette lovforslags § 1, nr. 5, i forvejen har mulighed for at foretage tv-overvågning af det pågældende område omkring egne indgange og facader.

En kommune skal således i medfør af den foreslåede bestemmelse, som det også er tilfældet med tv-overvågning efter tv-overvågningslovens § 2 a, inden iværksættelse af tv-overvågningen drøfte behovet herfor med politiet, som kan bidrage med synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats.

Adgangen for kommunerne til at tv-overvåge efter den foreslåede bestemmelse vil alene være en mulighed for interesserede kommuner, og kommunerne er således ikke forpligtede til at benytte sig af denne mulighed. Det er endvidere forudsat, at det er de enkelte kommuner, der selv skal finansiere tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås, at en kommunes adgang til at foretage tv-overvågning efter bestemmelsen skal ske med henblik på at fremme trygheden. Det forudsættes således, at tv-overvågningen skal ske med et generelt tryghedsskabende sigte. En kommune vil efter den foreslåede bestemmelse særligt kunne tv-overvåge områder, hvor der efter kommunens opfattelse er behov for tryghedsskabende tiltag i nattelivet – f.eks. i gader eller på arealer, der plages af voldelige overfald, uro, hærværk eller lignende. Det er således en betingelse, at tv-overvågning efter kommunens nærmere vurdering vil fremme trygheden for borgere, som færdes i det pågældende område.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en betingelse, at det offentlige område, der kan tv-overvåges i medfør af bestem-

melsen, skal ligge i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed. Betingelsen skal ses i lyset af, at tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse særligt forudsættes anvendt, hvor der efter kommunens opfattelse er behov for tryghedsskabende tiltag i nattelivet, hvilket typisk vil være i nær tilknytning til sådanne virksomheder.

Med udtrykket »i tilknytning til eller i forlængelse af« en restaurationsvirksomhed sigtes der til offentlige arealer, som vil kunne tv-overvåges efter § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5. Den foreslåede bestemmelse giver således mulighed for, at kommuner kan foretage tv-overvågning ned ad en gade, vej, plads eller lignende område, selvom der i princippet vil være tale om flere hundrede meter fra restaurationsvirksomheden. For så vidt angår den nærmere afgrænsning af det areal, som bestemmelsen giver mulighed for at tv-overvåge, og de krav, som stilles til tv-overvågningen, kan der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at den foreslåede bestemmelse alene giver kommuner mulighed for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel. Denne arealafgrænsning skal forstås i overensstemmelse med definitionen i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1.

Med udtrykket »restaurationsvirksomhed« sigtes der til det tilsvarende udtryk i tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 3, hvorved forstås virksomheder, der er omfattet af lovbekendtgørelse nr. 692 af 5. juli 2019 om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (restaurationsloven) med senere ændringer.

Kommuners tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse vil ud over de almindelige regler i databeskyttelseslovgivningen også være omfattet af de særlige regler i tv-overvågningslovens § 4 c om bl.a. videregivelse af bl.a. biloptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed.

Det foreslås i stk. 2, at politidirektøren kan afvise, at en kommunalbestyrelse foretager tv-overvågning i medfør af stk. 1, eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Efter den foreslåede bestemmelse kan politiet på baggrund af en konkret politifaglig vurdering afvise, at en kommune foretager tv-overvågning efter den foreslåede stk. 1, uanset om denne er iværksat eller ej, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Som det mindre i det mere kan politiet også efter den foreslåede bestemmelse på baggrund af en konkret politifaglig vurdering beslutte, at en kommunes tv-overvågning efter den foreslåede stk. 1, uanset om denne er iværksat eller ej, først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Med udtrykket »klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed« sigtes der bl.a. til tilfælde, hvor en kommunes tv-overvågning efter den foreslåede stk. 1 vil kunne hindre eller besværliggøre konkret politivirksomhed, herunder i forbindelse med konkrete efterforskninger, politiaktioner, målrettede politiindsatser mv.

Det forudsættes med bestemmelsen, at politiet, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed, som udgangspunkt træffer beslutning om, at en kommunes tv-overvågning i medfør af den foreslåede stk. 1 først kan finde sted på et senere tidspunkt. Politiets afvisning af en kommunes tv-overvågning i medfør af den foreslåede stk. 1, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed, forudsættes således alene anvendt i helt særlige tilfælde, hvor der er tale om varige beskyttelseshensyn af politiets virksomhed på et konkret område, hvorfor en beslutning om, at en kommunes tv-overvågning i medfør af den foreslåede stk. 1 først kan finde sted på et senere tidspunkt, ikke vil være tilstrækkelig.

Det foreslås i stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og hvor der i øvrigt – ud over det i stk. 1 angivne – er et behov for at fremme trygheden.

Den foreslåede bestemmelse vil give mulighed for, at der kan fastsættes regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel. Det forudsættes med bemyndigelsesbestemmelsen, at tv-overvågningen skal ske med et generelt tryghedsskabende sigte.

Med den foreslåede bestemmelse forudsættes det desuden, at der kan fastsættes regler om, at politidirektøren kan afvise, at en kommunalbestyrelse foretager tv-overvågning eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed. Der kan i den forbindelse henvises til ordningen i den foreslåede § 2 c, stk. 2.

Justitsministeriet vil nøje overveje, om der for andre områder opstår et behov for at give kommuner adgang til at foretage tv-overvågning, som det i forvejen er vurderet ved restaurationsvirksomheder, jf. § 2 c, stk. 1. Dette kunne f.eks. være ved parkeringsarealer og parker.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som nævnt omfatter tv-overvågningslovens generelle forbud mod tv-overvågning af områder, som benyttes til almindelig færdsel, ikke offentlige myndigheders tv-overvågning. For offentlige myndigheders behandling af personoplysninger, herunder i forbindelse med tv-overvågning, finder databeskyttelsesforordningens og databeskyttelseslovens regler anvendelse.

Ifølge Datatilsynets hidtidige praksis på området må offentlige myndigheder foretage tv-overvågning af offentlige bygningers indgange og facader, men ikke af frit tilgængelige steder med almindelig færdsel, som f.eks. gågade-arealer, veje, pladser og parkområde, jf. nærmere herom ovenfor under punkt 2.2.1.1.

Det foreslås i § 2 d, at offentlige myndigheder må foretage tv-overvågning af arealer, der ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne bygningers indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Med udtrykket »indgange« forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 Med udtrykket »facader« forstås ydervægge, ydermure, vinduer eller lignende, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at udvide offentlige myndigheders mulighed for at foretage tv-overvågning af området omkring egne indgange og facader, som benyttes til almindelig færdsel. Offentlige myndigheder har i øvrigt mulighed for at foretage tv-overvågning af andre områder, jf. den beskrevne praksis herom i punkt 2.2.1 ovenfor.

Den foreslåede bestemmelse giver således mulighed for, at offentlige myndigheder kan foretage tv-overvågning ned ad en gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, selvom der i princippet vil være tale om flere hundrede meter. Det afgørende for afgrænsningen af, i hvilket omfang der må tv-overvåges er således, at den pågældende myndighed har sikret sig, at der ikke filmes ind i private hjem eller andre private områder, herunder ind i kirker, organisationers bygninger, butikker mv.

Med udtrykket »i tilknytning til eller i forlængelse af« egne bygningers indgange og facader sigtes der til offentlige arealer, som vil kunne tv-overvåges efter § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5. For så vidt angår den nærmere afgrænsning af det areal, som bestemmelsen giver mulighed for at tv-overvåge, og de krav, som stilles til tv-overvågningen, kan der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse alene giver offentlige myndigheder mulighed for at foretage tv-overvågning af arealer, som benyttes til almindelig færdsel. Denne arealafgrænsning er således i overensstemmelse med definitionen i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse også, at det vil være i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse at opsætte tv-overvågningskameraer flere steder på myndighedens facade. Det kan således efter bestemmelsen være muligt at opsætte tv-overvågning på f.eks. hver ende af en facade ud mod en gågade, uanset at der herved sker tv-overvågning af et større område omkring myndighedens indgange og facader.

Også fortovsarealer mv., der i forhold til den pågældende myndigheds egne indgange og facader ligger på modsatte side af en vej eller gågade eller foran naboejendomme som f.eks. forretningssteder, vil kunne tv-overvåges efter den foreslåede bestemmelse, idet der vil være tale om arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader.

Forslaget betyder, at når der er tale om tv-overvågning, som er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, så kan der i medfør af bestemmelsen foretages tv-overvågning af arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader, herunder af arealet, der ligger foran naboejendomme som f.eks. forretningssteder, efter en konkret vurdering af de lokale forhold. Med forslaget vil der dog ikke kunne foretages tv-overvågning af et område, der ligger foran naboejendomme, som anvendes til beboelse, af hensyn til naboernes privatliv, uanset at der er tale om arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader.

I forhold til myndighedens vurdering af, hvorvidt tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse, indebærer det, at myndigheden må foretage en vurdering af, hvorvidt et hensyn til at forebygge og opklare kriminalitet gør det nødvendigt at foretage tv-overvågning af de arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader. Hensigten er at give vide muligheder for at foretage tv-overvågning af det offentlige rum, da tv-overvågning som redskab kan være meget effektivt i forbindelse med opklaring af kriminalitet.

Adgangen for offentlige myndigheder til at tv-overvåge efter den foreslåede bestemmelse er en mulighed for interesse-rede myndigheder. Det er forudsat, at det er de enkelte myndigheder, der selv skal finansiere tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i stk. 2, at politiet kan meddele offentlige myndigheder pålæg om at foretage tv-overvågning efter stk. 1. Sådanne pålæg kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ved bestemte offentlige, herunder kommunale bygninger, hvor der vurderes at være behov for at styrke trygheden og sikkerheden i og omkring bygningen, og hvor myndigheden ikke på eget initiativ har benyttet sig af muligheden for at foretage tv-overvågning, kan meddeles pålæg herom. Det er forudsat, at det er de enkelte myndigheder, der selv skal finansiere tv-overvågning i tilfælde af, at der meddeles et pålæg efter stk. 2.

De offentlige bygninger, hvor der vil være et behov for at styrke trygheden og sikkerheden i og omkring bygningerne, kunne f.eks. omfatte myndigheder beskæftiget med kritisk infrastruktur, sensitive oplysninger, herunder forskningsresultater af sensitiv karakter, farlige kemikalier eller våben og eksplosivstoffer.

Et pålæg meddelt i medfør af den foreslåede bestemmelse er bindende for myndigheden. Det er almindeligt antaget, at offentlige myndigheder ikke uden særlig hjemmel er klageberettigede i forhold til en andens myndigheds afgørelser. I det omfang myndigheden optræder som part i sagen, vil den dog kunne påklage afgørelsen på samme måde som en borger.

Det foreslås derfor, at politiets pålæg om at foretage tv-overvågning i forhold til den myndighed, som er modtager af påbuddet, ikke skal kunne påklages.

Det forudsættes, at offentlige myndigheder i almindelighed efterkommer et sådant pålæg.

Det foreslås i stk. 3, at justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter stk. 2.

Forslaget indebærer, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 d, stk. 2.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.3.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der er ikke efter tv-overvågningsloven i dag fastsat regler om, at tv-overvågning skal tilmeldes et register eller lignende.

Det foreslås i § 2 e, at private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, inden for rimelig tid skal registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at forbedre politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) yderligere, så det gøres lettere for politiets at få adgang til overvågningsmateriale i forbindelse med en efterforskning.

Det er kun tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, der er pligt til at registrere i medfør af den foreslåedes bestemmelse. Denne arealafgrænsning skal forstås i overensstemmelse med definitionen i tv-overvågningslovens § 1, stk. 1. Det er fortsat muligt på frivillig basis at registrere tv-overvågning af andre områder og yderligere oplysninger i POLCAM.

Med udtrykket »inden for rimelig tid« sigtes der til, at private og offentlige myndigheder registrerer sig i umiddelbar forlængelse af opsætningen af tv-overvågning, som opfylder betingelserne i § 2 e, stk. 1, hvorefter der skal være tale om tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel. Det vil normalt sige, at registrering i POLCAM skal ske inden for 2 uger.

Med udtrykket »opsætningen« sigtes der til, at tv-overvågningen er monteret og aktiveret. Det er således en forudsæt-

ning for registrering i POLCAM, at tv-overvågningen er i drift og i stand til at filme.

De oplysninger, som skal registreres i POLCAM efter bestemmelsen, er oplysninger om aktørens navn og adresse. Der skal kun foretages én registrering pr. aktør.

For så vidt angår offentlige myndigheders registrering i POLCAM forudsættes det, at myndigheder i overensstemmelse med legalitetsprincippet vil overholde et sådant krav om registrering.

Det foreslås i stk. 2, at private og offentlige myndigheder, der har registreret sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM), jf. stk. 1, inden for rimelig tid skal registrere væsentlige ændringer i tv-overvågningen i registret.

Med udtrykket »inden for rimelig tid« sigtes der til, at private og offentlige myndigheder normalt vil registrere væsentlige ændringer i POLCAM inden for 2 uger.

Med udtrykket »væsentlige ændringer« sigtes der til, at private og offentlige myndigheder vil skulle foretage registrering i POLCAM, hvis tv-overvågningen ophører, men ikke ved midlertidige driftsstop eller lignende. Der vil således f.eks. skulle foretages registrering i POLCAM, hvis den aktør, som har registreret sig, jf. stk. 1, ikke længere har forretningssted på adressen.

Den foreslåede ordning indebærer således, at private og offentlige myndigheder skal registrere væsentlige ændringer i POLCAM. Rigspolitiet vil i øvrigt være dataansvarlig for behandlingen af personoplysninger i POLCAM, og vil således skulle tilrettelægge behandlingen i overensstemmelse med retshåndhævelsesloven. Det indebærer bl.a., at der fastsættes regelmæssig undersøgelse af behovet for lagring af personoplysningerne, ligesom indsamlede personoplysninger ikke må opbevares i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til formålet, hvortil oplysningerne behandles, jf. retshåndhævelseslovens § 4, stk. 6, og § 7.

Disse krav vil kunne opfyldes ved, at Rigspolitiet så vidt muligt foretager en ajourføring og/eller sletning af oplysninger i POLCAM, når Rigspolitiet bliver bekendt med, at der er sket væsentlige ændringer i oplysningerne, som kræver ajourføring eller sletning. Det kan f.eks. ske ved, at der gives meddelelse herom til politiet, jf. den foreslåede bestemmelse i § 2 e, stk. 2.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 2, gælder forbudet i lovens § 1, stk. 1, ikke for tv-overvågning af pengeautomater, vekselaautomater og pengetransportbiler, hvis overvågningen foretages af den, der har rådighed over automaten eller køretøjet. Overvågningen må kun være rettet

mod personer, som befinder sig i umiddelbar nærhed af automaten eller køretøjet.

Efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 1, nr. 4, gælder forbuddet i lovens § 1, stk. 1, ikke for tv-overvågning, hvor bilerne ikke bliver optaget/lagret, når overvågningen foretages som led i overvågning af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende.

Tv-overvågningsloven indeholder derudover en bestemmelse i § 3, stk. 1, hvorefter private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, eller af arbejdspladser, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom.

Det følger af tv-overvågningslovens § 3, stk. 2, at skiltningskravet i lovens § 3, stk. 1, ikke gælder ved tv-overvågning af pengetransportbiler i medfør af § 2, nr. 2, og i de i § 2, nr. 4, nævnte tilfælde.

Det foreslås, at der efter begge henvisninger til § 2 i § 3, stk. 2, indsættes en henvisning til stk. 1, således at det i bestemmelsen præciseres, at det er tilfældene i lovens § 2, stk. 1, nr. 2, og lovens § 2, stk. 1, nr. 4, hvor tv-overvågningslovens § 3, stk. 1, ikke gælder.

Det vil efter forslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 3, stk. 2, at stk. 1 ikke gælder ved tv-overvågning af pengetransportbiler i medfør af § 2, stk. 1, nr. 2, og i de i § 2, stk. 1, nr. 4, nævnte tilfælde.

Forslaget er alene af teknisk karakter og indebærer ikke en ændring af gældende ret, idet der alene vil være tale om en præcisering af lovteksten.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 1, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggendeøjemed, kun må videregives, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke, hvis videregivelsen følger af lov, eller hvis videregivelsen sker til politiet i kriminalitetsopklarendeøjemed.

Efter tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, skal optagelser som nævnt i stk. 1 slettes, senest 30 dage efter at optagelserne er foretaget, jf. dog stk. 5.

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggendeøjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, under-

rette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

Det foreslås, at der i § 4 c, stk. 5, 1. pkt., indsættes ”en indgivet anmeldelse om strafbart forhold”.

Det vil efter forslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 5, at optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold, den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggendeøjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er således at give mulighed for, at billed- og lydoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning i kriminalitetsforebyggendeøjemed, også kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i lovens § 4 c, stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold.

Med udtrykket »nødvendigt af hensyn til en indgivet anmeldelse om strafbart forhold« sigtes der navnlig til tilfælde, hvor et formodet strafbart forhold er dokumenteret ved optagelserne, og forholdet er anmeldt til politiet i overensstemmelse med retsplejelovens § 742, men hvor det ikke har været muligt at overdrage optagelserne til politiet inden for den frist, der er angivet i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4.

For at imødegå unødvendige opbevaringer af optagelser ud over fristen i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, forudsættes det, at det kan dokumenteres senest ved udløbet af fristen i § 4 c, stk. 4, at der er indgivet anmeldelse om strafbart forhold til politiet, f.eks. ved en kopi af en kvittering for anmeldelsen. Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at det følger af straffelovens § 165, at den, der til offentlig myndighed forsætligt anmelder en strafbar handling, der ikke er begået, såvel som den, der til sådan myndighed indgiver falske klagemål, straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Det forudsættes endvidere, at optagelser, der opbevares i et længere tidsrum end nævnt i tv-overvågningslovens § 4 c, stk. 4, i medfør af den foreslåede bestemmelse, skal slettes, når overdragelsen af optagelserne til politiet har fundet sted, jf. også databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e.

Med den foreslåede bestemmelse stilles der til forskel fra sager om konkrete tvister ikke krav om udlevering af kopi af optagelsen til den eller de formodede gerningspersoner.

Opbevares optagelser af formodede gerningspersoner i medfør af forslaget, gælder udgangspunktet om underretning til den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 14. Dog må det antages, at underretning i almindelighed kan undtages efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk.

5, da underretning i de fleste tilfælde må antages at være umulig eller kræve en uforholdsmæssig stor indsats, eller efter § 22 i databeskyttelsesloven på grund af afgørende hensyn til private interesser eller offentlige interesser, herunder forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af strafbare handlinger.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det følger af tv-overvågningslovens § 4 d, stk. 1, at en kommune kun må behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af lovens § 2 a, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen eller behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Det foreslås, at der i bestemmelsen indsættes en henvisning til den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 c, hvorefter en kommunalbestyrelse efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden kan foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af restaurationsvirksomheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Det vil efter forslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 4 d, stk. 1, at en kommune kun må behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af §§ 2 a eller 2 c, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til behandlingen eller behandlingen sker med henblik på at fremme trygheden for personer, som færdes i det tv-overvågede område.

Den foreslåede ændring vil bevirke, at de nævnte betingelser i tv-overvågningslovens § 4 d, stk. 1, for kommuners behandling af billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning efter lovens § 2 a, tillige vil gælde i forbindelse med kommuners behandling af billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Den foreslåede ændring vil endvidere bevirke, at kommuners tv-overvågning efter den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, vil blive omfattet af bestemmelsen i tv-overvågningslovens § 4 e, hvorefter Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling af personoplysninger omfattet af tv-overvågningslovens §§ 4 c og 4 d.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 14

Det følger af tv-overvågningslovens § 5, stk. 1, at overtrædelse af § 1, § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, straffes med bøde.

Det foreslås, at henvisningen til § 1, § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, i § 5, *stk. 1*, ændres til § 1, § 3, stk. 1, § 3 a, stk. 1, og § 2 e, således at der i bestemmelsen indsættes en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2 e, stk. 1, og stk. 2, hvorefter private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, inden for rimelig tid skal registrere tv-overvågning og væsentlige ændringer i politiets register over overvågningskameraer (POLCAM).

Det vil efter lovforslaget således fremgå af tv-overvågningslovens § 5, stk. 1, at overtrædelse af kravet om registrering af tv-overvågning og væsentlige ændringer i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM) efter § 2 e, straffes med bøde.

Forslaget vil betyde, at der kan straffes med bøde, hvis tv-overvågning eller væsentlige ændringer ikke registreres i POLCAM i overensstemmelse med kravet i § 2 e.

Der kan i øvrigt henvises til punkt 2.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Det foreslås i *stk. 2*, at tv-overvågning efter § 2 e, stk. 1, i lov om tv-overvågning, som affattes ved denne lovs § 1, nr. 10, som er etableret inden lovens ikrafttræden, skal registreres i politiets register over tv-overvågningskameraer senest den 15. juli 2020.

Den foreslåede overgangsordning vil betyde, at de tv-overvågningskameraer, som er opsat inden den obligatoriske ordning er trådt i kraft, jf. *stk. 1*, og som ikke allerede i dag er registreret i POLCAM under den frivillige ordning, skal registreres senest den 15. juli 2020.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Der gælder særlige retsplejelove for Færøerne og Grønland.

Tv-overvågningsloven gælder ikke for hverken Færøerne eller Grønland, jf. lovens § 7, men kan helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Det bemærkes i den forbindelse, at området privat tv-overvågning, herunder lovgivningen om behandling af personop-

plysninger hos færøske myndigheder, er overgået til det færøske landsstyre som et særanliggende.

Det foreslås på den baggrund, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det foreslås derudover, at loven ved

kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om tv-overvågning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 11. oktober 2007 som ændret ved lov nr. 713 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 422 af 10. maj 2011, § 1 i lov nr. 736 af 25. juni 2014, § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2016 og § 1 i lov nr. 506 af 23. maj 2018, foretages følgende ændringer:
§ 2. Bestemmelsen i § 1 gælder ikke:	1. I § 2, stk. 1, indsættes efter »Bestemmelsen i § 1«: », stk. 1,«.
1-2) ---	
3) Tv-overvågning, der foretages af pengeinstitutvirksomheder, spillekasinoer, hotel- og restaurationsvirksomheder samt butikcentre og butikker, hvorfra der foregår detailsalg, af	2. I § 2, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »hotel- og restaurationsvirksomheder«: », engrosvirksomheder, hvorfra der foregår salg og udlevering af varer,«.
a) egne indgange og facader samt	3. I § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, indsættes efter »egne indgange«: », hvorved forstås ind- og udgangspartier, bagindgange eller lignende,«.
	4. I § 2, stk. 1, nr. 3, litra a, indsættes efter »og facader«: », hvorved forstås ydervægge, ydermure, butiksvinduer eller lignende,«.
b) arealer, som ligger i direkte tilknytning til egne indgange og facader, og som naturligt anvendes eller kan anvendes som adgangs- eller flugtvej i forhold til egne indgange, når overvågningen er klart nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.	5. I § 2, stk. 1, nr. 3, litra b, affattes således: »b) arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.«
4) ---	
	6. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 5:
	»5) Tv-overvågning, der er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 6.«
Stk. 2 ---	
Stk. 3. ---	
	7. I § 2 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:
	»Stk. 4. Politiet kan uanset bestemmelsen i § 1, stk. 1, i særlige tilfælde efter ansøgning give private tilladelse til at foretage tv-overvågning i nærmere bestemt omfang, når det er nødvendigt for at imødegå en sikkerhedstrussel. En tilladelse kan gives for højst 5 år ad gangen og kan, hvor det er

relevant, være underlagt vilkår. Optagelser må alene videregives til politiet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om tilladelse efter stk. 2 og 3.

8. I § 2, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

9. I § 2 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Justitsministeren fastsætter nærmere regler om adgang til tv-overvågning efter stk. 1, nr. 5.«

§ 2 b. ---

10. Efter § 2 b indsættes:

»§ 2 c. En kommunalbestyrelse kan efter drøftelse med politidirektøren med henblik på at fremme trygheden foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af en restaurationsvirksomhed.

Stk. 2. Politidirektøren kan afvise, at en kommunalbestyrelse foretager tv-overvågning i medfør af stk. 1, eller beslutte, at en sådan tv-overvågning først kan finde sted på et senere tidspunkt, når det er klart nødvendigt af hensyn til politiets virksomhed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om kommuners adgang til at foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, og hvor der i øvrigt – ud over det i stk. 1 angivne – er et behov for at fremme trygheden.

§ 2 d. Offentlige myndigheder må foretage tv-overvågning af arealer, som ligger i tilknytning til eller i forlængelse af egne bygningers indgange og facader, når tv-overvågningen er nødvendig af hensyn til kriminalitetsbekæmpelse.

Stk. 2. Politiet kan meddele offentlige myndigheder pålæg om at foretage tv-overvågning efter stk. 1. Sådanne pålæg kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Justitsministeriet kan fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der behandler sager om pålæg efter stk. 2.

§ 2 e. Private og offentlige myndigheder, der foretager tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel, skal inden for rimelig tid registrere sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM).

Stk. 2. Private og offentlige myndigheder, der har registreret sig i politiets register over tv-overvågningskameraer (POLCAM), jf. stk. 1, skal inden for rimelig tid registrere væsentlige ændringer i tv-overvågningen i registret.«

§ 3. ---

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke ved tv-overvågning af penge-transportbiler i medfør af § 2, nr. 2, og i de i § 2, nr. 4, nævnte tilfælde.

§ 4 c. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Optagelser kan opbevares i et længere tidsrum end nævnt i stk. 4, hvis det er nødvendigt af hensyn til den dataansvarliges behandling af en konkret tvist eller behandling af oplysningerne i kriminalitetsforebyggende øjemed efter stk. 2. Er opbevaring nødvendig af hensyn til en konkret tvist, skal den dataansvarlige inden for den frist, der er angivet i stk. 4, underrette den, som tvisten vedrører, og på anmodning udlevere en kopi af optagelsen til den pågældende.

§ 4 d. En kommune må kun behandle billedoptagelser med personoplysninger, der optages i forbindelse med tv-overvågning omfattet af § 2 a, hvis

1-2) ---

Stk. 2-3. ---

§ 5. Overtrædelse af § 1, § 3, stk. 1, og § 3 a, stk. 1, straffes med bøde.

11. I § 3, *stk. 2*, ændres »§ 2, nr. 2, og i de i § 2, nr. 4, nævnte tilfælde« til: »§ 2, stk. 1, nr. 2, og i de i § 2, stk. 1, nr. 4, nævnte tilfælde.«

12. I § 4 c, *stk. 5, 1. pkt.*, indsættes efter » hensyn til«: »en indgivet anmeldelse om strafbart forhold,«.

13. I § 4 d, *stk. 1*, ændres »§ 2 a« til: »§§ 2 a eller 2 c«.

14. I § 5, *stk. 1*, ændres »og § 3 a, stk. 1,« til: »§ 3 a, stk. 1, og § 2 e«.